

Erdélyt illető.
ORSZÁGOS KORMÁNYLAP.

1857-dik év.

I. R É S Z.

IV. darab.

Kiadott és szétküldött május 16-kán 1857.

52. szám.

Császári nyiltparancs

1856 október 24-ről,

kiható minden koronaországra,

mellyel a bánya- és mosó-művek üzleténél nyert arany és ezüst beszoigáltatása s a cs. k. kincstár általi beváltása tekintetében fennálló kötelezettség megszüntetik.

A birodalmi törvénylap XII. dar. 52. sz. kiadott márczius 19-kén 1857.

Mi Első Ferencz József,

Isten kegyelméből ausztriai császár;

Magyar- és Csehország, Lombardia és Velen-cze, Dalmát-, Horvát-, Tótorszag, Galiczia, Lodomeria és Illiria s Jeruzsálem, s a t. királya; Ausztria főhercege; Toscana és Krakó nagyhercege; Lotharingia, Salzburg, Steier, Karantán, Krajna és Bukovina hercege; Erdély nagyfejedelme; Morvaország örgrófja; Fel- és Alsó-Szlézia, Modena, Parma, Piacenza és Guastalla, Osveczin és Zator, Teschen, Friaul, Ragusa és Zára hercege; Habsburg, Tirol, Kyburg, Görz és Gradiska hercege; Trient és Brixen fejedelme; Fel- és al-Lausitz és Isztria örgrófja; Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg s a t. grófja; Trieszt, Cattaro és a szláv örgrófság ura; a Szerbvajdaság nagyvadjája s a t. s a t.

azon ohajtástól vezérelve, miszerint az arany- és ezüst-bányászat birodalmunkban virágzóbb fejlődésre emeltessék s a többi bányatermelé-
kekre nézve hatályos határozatok alá helyez-
tessék, ministereink s birodalmi tanácsunk meg-
halgatása után elhatároztuk és rendeltük a kö-
vetkezőket:

Landes-Regierungsblatt

für

Siebenbürgen.

Jahr 1857.

I. A b t h e i l u n g.

IV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. Mai 1857.

No. 52.

Kaiserliches Patent

vom 24. October 1856,

giltig für alle Kronländer,

womit die Verpflichtung zur Ablic-
ferung und zur k. k. Merarialeinlö-
fung des, beim Berg- und Wasch-
werksbetriebe gewonnenen Goldes
und Silbers aufgehoben wird.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XII. Stück No. 52,
ausgegeben am 19. März 1857.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oester-

reich; König von Ungarn und Böhmen, König der
Lombarden und Venetien, von Dalmatien, Kro-
atien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Il-
lirien, König von Jerusalem ic.; Erzherzog von
Oesterreich; Großherzog von Toscana und Kra-
kau; Herzog von Lothringen, von Salzburg,
Steier, Kärnten, Krain und der Bukowina;
Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von
Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schle-
sien, von Modena, Parma, Piacenza und Gua-
stalla, von Neuschwitz und Zator, von Teschen,
Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von
Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und
Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Mark-
graf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien;
Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Son-
nenberg ic.; Herr von Triest, von Cattaro und
auf der windischen Mark; Großwojwod der
Wojwodschaft Serbien ic. ic.

haben, von dem Wunsche geleitet, den Bergbau
auf Gold und Silber in Unserem Reiche einer
gedeihlicheren Entwicklung entgegen zu führen,
und um auch denselben unter die für die übrige
Bergwerkserzeugnisse geltenden Bestimmungen
zu stellen, nach Vernehmung Unserer Minister
und nach Anhörung Unseres Reichsrathes be-
schlossen, und verordnen wie folgt:

Бюлетинъ ГЪБЕРНЪЛЪИ ПРОВИНЦІАЛЕ

нентъ

A P D E A L Ő.

Августъ 1857

I. С Е Н Ч І Ъ Н Е.

IV. тълъкъ.

Естпадатъ ми тръмичъ на 16. Маис 1857.

№. 52.

Patenta Имперьтеаскъ

дин 24. Октомвре 1856,

нентъ тоге цереде имперьскъ,

прин каре се деесинцеазъ деторинга
де а преда ми а рескомъпра де-
къръ ч. р. ерариз азрелъ ми арци-
талъ арконтитатъ дин минере ми
спълъторие.

Ан бюлетинъ имперіале тълъкъкъ XII, №.
52, естпадатъ на 19. Марте 1857.

Ної Франчискъ Иосефъ I,

дин грация лѣ Дѣмнезеѣ императоръ лѣ Австриѣ;

рецеде Унгаріѣ ми Боеміѣ, рецеде Ломбар-
діѣ ми Венеціѣ, а лѣ Далмаціѣ, Кроациѣ,
Скиавоніѣ, Галиціѣ, Лодомеріѣ ми Липіѣ,
реце де Иерусалимъ, ш. ч. л.; аркидучеле Ав-
стриѣ; маре-дуче де Тоскана ми Краковіа,
дуче де Лотарингіа, дучеле Салисрвѣ, Стіріѣ,
Каринтіѣ, Карниоліѣ ми Бѣковинѣ; маре-прин-
цине а лѣ Трансильваніѣ, марционеле Моравіѣ;
дучеле Силеціѣ де есѣ ми де жосѣ; дуче де
Modena, Parma, Плавинга ми Гвасталла, де
Австриѣ ми Заторъ, де Тецинъ, Форжвалъ,
Парѣса ми Зара, комите принцине де Австриѣ,
Тиролъ, Кисрѣ, Гориція ми Градиска; prin-
цине де Тридинте ми Брѣцина, марционе де Лѣ-
савія де есѣ ми де жосѣ ми на Істриа; ко-
мите де Санта-Амациа, де комителъ Саниетрѣ,
Бренинга, Конненвергъ, ш. ч. л.; домнъ де
Триецъ, де Каттаръ ми не марцинеа виндикъ,
маре-воиводъ а лѣ Воиводатъ сервикъ ш. ч.
л. ш. ч. л.

лѣсфлециѣ де доринга де а лѣанта на
имперьскъ ноцтрѣ кълъпра де металое де азрѣ
ми арцинтъ, ми де а о есипне тотъ ла ачеле
дичецеѣшнѣ че а лѣ пстере ми на привинга че-
лоръладе продънте де минере (ѣѣ), амъ деѣѣ
ми амъ ординатъ ерѣтореле дѣпъ че амъ
асклатъ не минетрѣ ми конциалъ Ноцтрѣ
Имперьтеаскъ:

I.

Az arany- és ezüstöt nyerő bánya- és mosóművek birtokosainak eddig törvényesen fenállott s az általános ausztriai bányatörvény*) 123. §-nak 2. pontja által épségben hagyott azon kötelezettsége, miszerint a bánya- és mosó-művek üzleténél nyert aranyat és ezüstöt, az előállítás után legközelebb következő hónapban, a cs. k. kincstári beváltó hivatalokhoz beszolgáltatni tartoznak, valamint az aranyat nem saját műhelyeiken előállító bányabirtokosok azon kötelezettsége, miszerint arany s ezüst tartalmu érceiket és zuzmányaikat a cs. k. hutaművekbe beváltás végett beszolgáltatni tartoznak, megszüntetik, s bármely bányá- vagy hutaműbirtokos nyert fémeivel, érceivel s zuzmányaival szabadon rendelkezhetik.

II.

Más részt a cs. k. hutaműveknek, némelly bányajárásokban fenállókép tekintett azon kötelezettsége, miszerint az arany és ezüst tartalmu érceket és zuzmányokat a magán bányatulajdonosoktól beváltani tartoznak, egyideűleg megszüntetik s ezen beváltás csak közmegállapodás útján, mint bármely más magán bányá s hutatulajdonos között, történhetik.

III.

A bányá- és hutaaranyak s ezüstnek, valamint a töredék és olvasztéknak a cs. k. kincstár részére leendő beváltása végett, ugy az arra rendelt cs. k. hivatalok, valamint az árak, mellyek szerint el kellend járnai, pénzügyi ministeriumunk által nyilvánosan közzé fognak tétetni.

IV.

A cs. k. bányahatóságok minden szigorral kötelesek arra ügyelni, hogy az általános ausztriai bányatörvény 5, 20, 40 és 236 §§. értelmében, jogositlan bányá- vagy mosómű üzlete arany s ezüst nyerése végett, ne gyakoroltassék, s törvényesen nyert jogositvány nélkül ne történjék, vagy magát a bányahatóságok főfelügyelete s ellenörködése alól ki ne vonja.

V.

Mennyiben s milly elővigyázat mellett legyen szabad, aranyat és ezüstöt vagy illynemű érceket, zuzmányokat s hutatermelékeket birodalmunk határain kivinni, az illető vámszabályok határozzák meg.

VI.

Az arany és ezüstgyártmányok törvényes

*) Kelt 1854. május 23.-kán (birod. törv. lap LIII. darab, 146. sz.)

I.

Die bis nun gesetzlich bestandene, und im §. 123, 2. Absatz des allgemeinen österreichischen Berggesetzes*), aufrecht erhaltene Verpflichtung der auf Gold und Silber bauenden Berg- und Waschwärksbesitzer, ihr bei dem Berg- und Waschwärksbetriebe gewonnenes Gold und Silber, im nächsten Monate nach der Darstellung desselben, in die k. k. Verarbeitelöfung abzuliefern, sowie die Obliegenheit jener Bergwärksbesitzer, welche das Gold und Silber nicht auf eigenen Werkstätten darstellen, ihre gold- und silberhaltigen Erze und Schliche an k. k. Hüttenwerke zur Einlöfung abgeben zu müssen, ist aufgehoben, und jeder Besitzer eines Berg- oder Waschwärkes kann mit seinen gewonnenen Metallen, Erzen und Schlichen frei verfügen.

II.

Andererseits erlischt gleichzeitig die in eigenen Bergbezirken als bestehend angenommene Verpflichtung der k. k. Hüttenwerke, die gold- und silberhaltenden Erze und Schliche von den Privat-Bergwärksbesitzern einzulösen, und es kann diese Einlöfung nur im Wege des Uebereinkommens, wie zwischen jedem anderen Privat-Bergwärks- und Hüttenbesitzer erfolgen.

III.

Zum Behufe der freiwilligen Einlöfung des Berg- und Hüttengoldes und Silbers, sowie der freiwilligen Bruch- und Bagamenteinlöfung für das k. k. Aerar, werden sowohl die hierzu bestimmten k. k. Aemter, als auch die Preise, nach welchen hierbei vorzugehen ist, durch Unser Finanzministerium öffentlich fundgemacht werden.

IV.

Die k. k. Bergbehörden haben mit aller Strenge darüber zu wachen, daß im Sinne der §§. 5, 20, 40 und 236 des allgemeinen österreichischen Berggesetzes kein unbefugter Berg- oder Waschwärksbetrieb auf Gold und Silber ausgeübt werde, und kein solcher ohne gesetzlich erlangte Berechtigung stattfinde, oder sich der Oberaufsicht und Controle der Bergbehörden entziehe.

V.

In wieserne und unter welchen Vorständen die Ausfuhr von Gold und Silber oder derlei Erzen, Schlichen und Hüttenproducten über die Gränzen Unseres Reiches stattfinden darf, bestimmen die jeweiligen Zollvorschriften.

VI.

Die bestehenden Vorschriften über den ge-

*) Vom 23. Mai 1854 (LIII. Stück, No. 146 des Reichs-Gesetz-Blattes.)

I.

De акъм ѱnainte ce descifinuoазъ detoringa че с'а focтѣ ѱntpodocѣ prin лeтe ми с'а focтѣ маѱгинстѣ prin аллініа 2, а §-лѣ 123 дін лeтeа металікѣ с. мінераре зніверсале*) пeнтрѣ тoтѣ монархіа, prin кape пoссeсopіl de мініeрeлe ші снѣлѣтopіeлe de азрѣ ші арѱінтѣ ерѣш овлігачі ка азрѣлѣ ші арѱінтѣлѣ аккѣш-літѣ дін мініeрe ші снѣлѣтopіe-сѣлѣ пpeдeо лa ч. p. ераріѣ ѱн чoа мал доанрoнe лѣпѣ дѣпѣ че л'ѣл кѣрѣлѣтѣ: мал ѱнколо ші ачeл пoссeсopі, кapі нѣшл кѣрѣлѣ азрѣлѣ ші арѱін-тѣлѣ, ѱн оффіціeлe лopѣ, нѣ сжнѣ мал мѣлѣл detopі de a пpeдa снpe peckмпѣрe лa ч. p. зcтpіne (кoxxpі) cтѣфeлe de азрѣ ші арѱінтѣ ші чізрѣкѣ (Schlich), чі фізкape пoссeсopѣ de мініeрe op снѣлѣтopіe нoтe діeнѣне кѣм вa воіі кѣ металіeлe. cтѣфeлe ші чізрѣкѣлѣ ак-кѣшлітѣлѣ.

II.

De азѣ пapтe ce descifinuoазъ тoлdeодатѣ ші detoringa ч. p. зcтpіne de a peckмпѣрe дeлa пoссeсopіl de мініeрe пpівaтe cтѣфeлe de азрѣ ші арѱінтѣ ші чізрѣкѣлѣ, кape deto-рінгѣ с'а focтѣ ѱntpodocѣ ка лeтe ѱн зпeлo чepкѣндape мінерapі, ші de акъм ѱnainte ачoаcтa peckмпѣрe ce вa пѣтѣ фачe нѣмал prin ѱнвоіалѣ кінрѣ аша дѣпѣ кѣм ce фачo ѱнтpe пoссeсopіl de мініeрe ші зcтpіne пpівaтo.

III.

ѱн пpівінгa peckмпѣрѣл de вѣпѣ воіѣ а азрѣлѣ ші арѱінтѣлѣ de мініeрe ші зcтpіno пpeкѣм ші ѱн пpівінгa peckмпѣрѣл de вѣпѣвоіѣ а фpѣнтѣрeлopѣ ші а пapамeнтeлopѣ (мeстeкѣтѣрѣ de металe), мініcтepѣлѣ de фінангѣ вa пѣлїка пeнтрѣ ч. p. ераріѣ атѣлѣ ч. p. оффіціe лa кapі, кѣлѣ ші пpeдѣрїлe кѣ кapі сжнѣ а ce peckмпѣрa.

IV.

Ч. p. депeрѣтopіe мінерapі нopѣ ѱнрїпї кѣ чeа-мал іnape ділігінгѣ, ка ѱн ѱнцeлoсѣлѣ §§. 5, 20, 40 ші 236 дін лeтeа металікѣ зніверсале пeнтрѣ тoтѣ монархіа, сѣ нѣ co депрїндѣ лїчe o oпepѣлїcнe de мініeрe op снѣлѣтopіe de азрѣ ші арѱінтѣ, лїчe сѣ нoтѣ авѣ лoкѣ фѣрѣ de аккѣшлігapoа aстopіcтpoл лeгал, op сѣ ce cѣлтpагѣ de cѣл cѣпpавігapoа ші кoнтpолapoа ачeстopѣ депeрѣтopіe.

V.

Пpeckпїтeлe de вaмѣ че ecіcтѣ, detepмінѣ ѱнкѣлѣ, ші сѣл че пpeкaчїлeнe e пepміcѣ а ce ecпopтa пeчтe кoнфїнїeлe імпepїѣлѣ нoчтpѣ азрѣлѣ ші арѱінтѣлѣ op атapл cтѣфe, чізрѣкѣ ші пpoдѣнтe de зcтpіne.

VI.

Прін ачeаcтa патeнтѣ пeтѣлѣл пeckмпѣтo

*) Дін 23. Маїс 1854 вѣд. імп. мѣл. LIII., № 146.

szintarfalma, s azzal kapcsolatban álló próbabélyegzés iránt fennálló szabályok, valamint azon határozatok, mellyek szerint minden feleknek szabadságában, áll aranyat s ezüstöt rudakban, érmekben, töredék- vagy szálarany s ezüstben, törvényes folyó pénzzé való verés vagy illyenneli beváltás végett, az azért előszabott díjak mellett, a cs. k. pénzverő hivatalokba beadhatni, jelen nyiltparancs által érintlenül s változatlanul maradnak. Jelen nyiltparancs végrehajtásával pénzügyi ministerünk van megbizva.

Kelt udvari lakhelyünkben Ischlben, október huszonnegyedikén, az Urnak ezer nyolczszáz ötvenhatodik, uralkodásunknak nyolczadik évében.

Ferencz József s. k.

(P. H.)

Gróf **Buol-Schauenstein** s. k.
Báró **Bruck** s. k.

Legfelsőbb rendeletre:

Ransonnét s. k.

53. szám.

Rendelete

a pénzügyi ministeriumnak 1857 márczius 5-ről,

kiható minden koronaországokra,

mellyel a bányá- s mosóművek üzleténél nyert arany s ezüstnek beszoigáltatására s a cs. k. kincstár által leendő beváltására vonatkozó kötelezettség megszüntetése tárgyában 1856 október 24. kelt császári nyiltparancshoz való végrehajtási szabályok, a hadsereg főparancsnokságával egyetértőleg kibocsátatnak.

A birodalmi törvénylap XII. dar. 53. sz. kiadott márczius 19-kén 1857.

Az 1856 október 24. kelt császári nyiltparancsnak foganatosítása végett, mellyel a bányá és mosóművek üzleténél nyert arany s ezüstnek beszoigáltatására s a cs. k. kincstár által leendő beváltására vonatkozó kötelezettség megszüntetett, a pénzügyi ministerium, a katonai határőrséget illetőleg a hadsereg főparancsnokságával egyetértésben a következő szabályt találta kibocsátandónak, melly az érintett nyiltparancsokkal egyideűleg, 1857 május 1-én (az 1857-közgazgatási év második felének kezdetével) lépend hatályba.

sephlichen Feingehalt der Gold- und Silberfabrikate, und die damit in Verbindung stehende Puncirung, sowie die bisherigen Bestimmungen, wonach es allen Parteien freisteht, Gold und Silber in Barren, in Münzen, in Bruch- oder Fadengold und Silber, zur Ausprägung in gesetzlich gangbare Münzen oder zur Verwechslung mit solchen gegen die hiefür vorgezeichneten Gebühren an die k. k. Münzämter abzugeben, bleiben durch gegenwärtiges Patent unberührt und unverändert.

Unser Minister der Finanzen ist mit dem Vollzuge dieses Patentess beauftragt.

Gegeben in Unserem Hoflager zu Ischl, am vierundzwanzigsten October, im Eintausend achthundert sechsundfünfzigsten, Unserer Reiche im achten Jahre.

Franz Joseph m. p.

(LS)

Gróf **Buol-Schauenstein** m. p.
Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnét m. p.

No. 53.

V e r o r d n u n g

Des Finanzministeriums vom 5. März 1857,

giltig für alle Kronländer,

womit, im Einverständnisse mit dem Armees-Ober-Commando, die Vollzugsvorschrift zum kaiserlichen Patente vom 24. October 1856, in Betreff der Aufhebung der Verpflichtung zur Ablieferung und zur k. k. Merarialeinföschung des, beim Berg- und Waschwertsbetriebe gewonnenen Goldes und Silbers erlassen wird.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XII. Stück No. 53, ausgegeben am 19. März 1857.

In Durchführung des kaiserlichen Patentess vom 24. October 1856, womit die Verpflichtung zur Ablieferung und zur k. k. Merarialeinföschung des beim Berg- und Waschwertsbetriebe gewonnenen Goldes und Silbers aufgehoben worden ist, findet das Finanzministerium, im Einverständnisse mit dem Armees-Ober-Commando, bezüglich der Militärgränze, die nachstehende Vorschrift zu erlassen, welche mit dem erwähnten kaiserlichen Patente gleichzeitig mit 1. Mai 1857 (mit Beginn des zweiten Semesters des Verwaltungsjahres 1857) in Wirksamkeit zu treten hat.

mi nemodifikate preskrintele che ecicet pentru gradul legal de finecș ală fabricatelor de arș și argintș și pentru, cirmatșra che cș și legatșrș kș dăncșlș, preskșm nice dispșcșcșșniile de pșlș akșm ne temeișlș. kș-ropă pșrșilorș le cș și voitș de a pședa pelkșrș țanșa-preskșrșcș arșlș și argintșlș și pșdșrși, monetș, frșantșre op fire, la c. p. ofșficiile monetari cșre țitșrșire și monetș legal che țșmșlș și kșrșcș, op cșre preskșm-șare.

Kș esekștarea așcștei patente e dăncșrșcșniatș ministșrșlș noștrș de Finance.

Datș și Ischl, și dozeșcș și natș Op-tomșre și anșlș șna-mitș ontș cște țințșzeș și șecș ear' alș dăncșrșșrșreș noștre alș ontșle.

Францискъ Юсефъ m. p.

(L. C.)

Komitelē **Буол-Шашенштейн** m. p.
Баронъ de **Брук** m. p.

Din mandatș dăncșrșșcșș:

Ransonnét m. p.

Nr. 53.

Ordinșcișnea

ministșrșlș de Finance din 5. Marte 1857,

pentru țote țerșele țmpșrșlș,

prin care și dăncșlețere kș cș-șprema kommandș de oște eș emite normativșlș de esekștare la patenta dăncșrșșcșșș din 24. Ontomșre 1856 și pșvințșa decșșișncșrșreș detorșncș de a pședa și preskșmșșra de kștrș c. p. șrapitș arșlș și argintșlș akșșșitșratș din miniere și șpșlșștorie.

și șșletșncșlș țmpșrialē șșșșncșșlș XII, Nr. 53, eșșradatș și 19. Marte 1857.

Cșre a esekșta patenta dăncșrșșcșșș din 24. Ontomșre 1856 prin care cș decșșișncștș detorșncș de a pședa și preskșmșșra de kștrș c. p. șrapitș arșlș și argintșlș akșșșitșratș prin operșcișniile de miniere și șpșlșștorie, ministșrșlș de Finance și dăncșlețere kș cșșprema kommandș de oște a așlatș kș kale a emite pentru konșșitșlșș militare șpșșștorșlșș normativș kare va țntșra și antșvitate țotșeodatș kș nșșita patents și 1. Maș 1857, (kș dăncșșșșșșș cșmestșrșșș alș doile alș anșlș adminiștrativș 1857).

1. §.

Az 1854 október 4. kelt bányászati törvénynek (bírói. törv. lap LXXXVII. darab 267. sz.) az arany és ezüstből különböző más fémhányak birtokosaira nézve általában fenálló s az évnegyedes bevallásra, a bányavám kivételére és beszedésére vonatkozó határozatok, jövőre az arany- s ezüstbánya s mosóművekre is teljében alkalmazandók.

2. §.

Ellenben az 1854 október 4. kelt bányászati törvénynek az 1856 október 24. kelt császári nyiltparancsal s ezen végrehajtási szabályal össze nem hangzó mindazon határozatai, mellyek a bánya és hutaaranytól s ezüsttől fizetendő bányavámnak a cs. k. pénzverő s beváltó hivatalok által eszközendő cs. k. kincstári beváltás alkalmávali kiszámítására s beszedésére vonatkoznak, hatályon kívül lépnek.

Hasonlóképp az 1808 augusztus 9. kelt, s a lombard-velencei királyságban jelenleg még hatályban levő Regolamentoo per le miniere 8. cikkében, továbbá az 1488 évi Capitoli et ordini minerali-hoz 1760-ban kelt s Dalmátországban még jelenleg hatályos kiegészítések 9. fejezetében, valamint a velencei kincstári tanács részéről 1799 január 21-kén, a fennemlített Capitoli et ordini minerali-hoz kelt értelmezések XXIX. cikkében foglalt, az arany s ezüstbányákban nyert arany s ezüstnek a cs. k. pénzverő hivatalokhoz leendő beszoolgáltatását tárgyazó kötelezettségre vonatkozó s az 1856 október 24. kelt császári nyiltparancsal egybe nem hangzó határozatai megszüntetettnek tekintendők.

3. §.

A bánya és hutaaranyának s ezüstnek, valamint töredék és olvasztéknak a cs. k. kincstár részére leendő beváltására eddigelé kötelezett cs. k. hivatalok, a bánya- s hutaaranyának s ezüstnek valamint a töredék és olvasztéknak önkénytes beváltására jövőben is felhatalmaztak.

Ezen cs. k. hivatalok a következők:

A bécsi főpénzverő hivatal;

a károlyfejérvári (Erdélyben, a nyers arany beváltására is) a körmöczi (Magyarországban) a majlandi, prágai s velencei pénzverő hivatalok;

továbbá, a következő arany- s ezüst beváltó hivatalok: -Brünn, Grätz, Hall (Tirolban) Klagenfurt, Laibach, Lemberg, Linz, Nagybánya (Magyarországban) Pest, Salzburg és Triest;

végre az Erdélyben fekvő s a nyert arany-

§. 1.

Die für die Besitzer von Bergwerken auf andere Metalle als Gold und Silber im Allgemeinen bestehenden Bestimmungen des Bergwerks-Abgabengesetzes vom 4. October 1854 (LXXXVII. Stück, No. 267 des Reichs-Gesetz-Blattes), über die allvierteljährige Einbefahrung, Bemessung und Einhebung der Bergfrohne, haben nunmehr auch auf die Gold und Silber gewinnenden Berg- und Waschwertsbesitzer volle Anwendung.

§. 2.

Dagegen treten alle mit dem kaiserlichen Patente vom 24. October 1856, und mit dem §. 1 dieser Vollzugsvorschrift nicht im Einklang stehenden Bestimmungen des Bergwerks-Abgabengesetzes vom 4. October 1854, betreffend die Berechnung und Einhebung der Bergfrohne vom Berg- und Hüttengold und Silber bei der f. f. Mercurialeinlösung dieser edlen Metalle durch die f. f. Münz- und Einlösungsämter außer Kraft.

Deßgleichen sind die im Artikel 8 des im lombardisch-venetianischen Königreiche gegenwärtig noch giltigen Regolamentoo per le miniere vom 9. August 1808, dann die im Capitel 9 der im Königreiche Dalmatien gegenwärtig noch giltigen Ergänzungen vom Jahre 1760 zu den Capitoli et ordini minerali vom Jahre 1488, sowie die im Artikel XXIX der Erläuterungen des Cameralmagistrates in Venedig vom 21. Januar 1799 zu den erwähnten Capitoli minerali enthaltenen und mit dem kaiserlichen Patente vom 24. October 1856 nicht übereinstimmenden Anordnungen, in Betreff der Verpflichtung zur Ablieferung des aus den Gold- und Silberbergwerken gewonnenen Goldes und Silbers an die f. f. Münzämter, als aufgehoben anzusehen.

§. 3.

Die bis nun zur Einlösung des Berg- und Hüttengoldes und Silbers, sowie zur Bruch- und Pagamenteinlösung für das f. f. Mercur verpflichteten f. f. Ämter, werden auch künftig zur freiwilligen Einlösung des Berg- und Hüttengoldes und Silbers, sowie zur freiwilligen Bruch- und Pagamenteinlösung ermächtigt.

Diese f. f. Ämter sind folgende:

Das Hauptmünzamt in Wien;

Die Münzämter in Carlsburg (in Siebenbürgen auch für die Grubgold-einlösung), in Krennitz (in Ungarn), in Mailand, Prag und in Venedig;

ferner die Gold- und Silbereinlösungsämter in Brünn, Graß, Hall (in Tirol), Klagenfurt, Laibach, Lemberg, Linz, Nagybánya (in Ungarn), Pesth, Salzburg, und in Triest;

so wie die in Siebenbürgen gelegenen, für

§. 1.

Diensteuschüsse minepari ale leuel de contri-
bucțiune minepape din 4. Octombrie 1854 (LXXVII. m. n. LXXXVII, N. 267), prin care pentru posesorii de aste miniere de metale dekară de cele de aspră și arșintă, se prescrie, ca la fizicare trimectru cu mărțpicească, cu se demășure și cu se scotă prescrișniile minepari, se vorș aplica întră totă extincșnoa lorș și la posesorii de miniere și spălătorie de aspră și arșintă.

§. 2.

Eap' din kontra, diensceșniile leuel de contri-
bucțiune minepape din 4. Octombrie 1854, kap' vorș cla și kontrazičere cu patenta împereștească din 24. Octombrie 1856 și cu §. 1 din acesă normalisă de cecetare, ce dekară de decșingate și privinga komuștrpei și cotepei prescrișniilorș minepari de la aspră și arșintă de minere și scipine la preskmușpapea u. p. erariile a acesorș metale novă prin u. p. ofșicie monetari și de preskmușpape.

În privinga detopingei de a preveda la u. p. ofșicie monetari aspră și arșintăș arkșutirăș din miniere ce decșingatează dekarș șiainte și diensceșniile artik. 8 din Regolamentoo per le miniere din 9. Asrăș 1808 kapre e și antimitate și pemnăș lomșardo-
vinegiană, anoi cele din kapș 9 din cșmăini-
prie din asrăș 1760 la Capitoli et ordini minerali din asrăș 1488 kap' cșnt și antimitate și pemnăș Dalmacia preskmuș și cele din artik. XXIX aș cșmăikșniilorș magiștratsăș kameralie și Vinegia din 21. Ianșarie 1799 la indikășii Capitoli minerali, kap' ns vorș fi și armonisă cu patenta împereștească din 24. Octombrie 1856.

§. 3.

U. p. ofșicie kap' aș foctăș pňň akșm obșirate a preskmușpape pentru u. p. erariș aspră și arșintăș de miniere și scipine preskmuș și frășntșpelo și paramentele (me-
ctekștrș de metale), vorș fi și no niitorș astopicato și privinga preskmuștrșpei de vșnș vois a asprăș și arșintăș de miniere și scipine preskmuș și și privinga preskmuștrșpei de vșnș vois a frășntșpeloș și paramenteleorș.

Acesce u. p. ofșicie cșnt șpmștșpelo:

Ofșiciășăș monetare prinșipale din Viena;

ofșiciere monetari din A. l. a. I. a. (și Ardealș și pentru preskmușpapea asprăș kșșdș) din Krennitz (și Șngaria), din Milană, Praga și Vinegia;

maș akolo ofșiciere pentru preskmușpapea asprăș și arșintăș și Brünn, Gratz, Hall (și Tirolș), Klagenfurt, Laibach, Lemberg, Linz, Baia mare (și Șngaria), Pesta, Salzburg și Triectș;

preskmuș și pentru Ardealș, ofșiciere de-

beváltására rendelt abrudbányai, csertesti, thordai és zalathnai aranybeváltó hivatalok:

Hasonlóképp az eddigelé fenállott arany s ezüst beváltási árak valamint az eddig fenállott levonások további rendelkezésig fentartatnak.

Báró **Bruck** s. k.

54. szám.

Rendelete

a bel-, igazság- és pénzügyi ministeriumoknak 1857 márczius 13-ról, a nagyváradi közigazgatási területben az ártandi, s a soproni közigazgatási területben a bánok-szent-györgyi szolgabírói hivataloknak, a számukra székhelyül véglegesen kitűzött **Mező-Keresztes és Lettenye helységekről** leendő elnevezése iránt.

A birodalmi törvénylap XII. dar. 54. sz. kiadott márczius 19-kén 1857.

A bel-, igazság- és pénzügyi ministeriumoknak Magyarország politikai és bírósági szervezete tárgyában 1854 april 6-kán kelt rendeletére (birod. törv. lap XXVIII. dar. 10. sz.) vonatkozólag rendeltetik, miszerint a nagyváradi közigazgatási területben az ártandi, s a soproni közigazgatási területben a bánok-szentgyörgyi szolgabírói hivatalok ezentul a számukra székhelyül véglegesen kitűzött helységekről, jelesen az elsőbb: „Mező-Keresztesi cs. k. szolgabírói hivatalnak“ s az utóbbi: „Lettenyei cs. k. szolgabírói hivatalnak“ nevezendők.

Báró **Bach** s. k.
Báró **Krauss** s. k.
Báró **Bruck** s. k.

55. szám.

Rendelete

az igazság- és pénzügyi ministeriumoknak 1857 márczius 13-ról, kiható a birodalom terjedelmére, a lombard-velencei királyságot, Dalmátországot s a katonai határörseget kivéve,

a közös bányatulajdon egyes birtokosai által, a bányakönyvbe bejegy-

die Grubogoldeinlösung bestellten Goldeinlösungsämter in Abrudbánya, Csertest, Thorda und in Zalathna.

Desgleichen werden die bis nun bestandenen Gold- und Silbereinlösungspreise, sowie die bisher bestandenen Abzüge, bis auf Weiteres beibehalten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

No. 54.

B e r o r d n u n g

der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 13. März 1857, wegen Benennung der beiden Stuhlrichter-Ämter Ártánd im Großwardeiner und Bánok-Szent-György im Oedenburger Verwaltungsgebiete nach den ihnen definitiv zugewiesenen Amts-sitzen **Mező-Keresztes und Lettenye.**

Im Reichs-Gesetz-Blatte XII. Stück No. 54, ausgegeben am 19. März 1857.

Mit Bezug auf die Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 6. April 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXVIII. Stück, No. 10), betreffend die politische und gerichtliche Organisirung des Königreiches Ungarn, wird verordnet, daß die beiden k. k. Stuhlrichter-Ämter Ártánd im Großwardeiner und Bánok-Szent-György im Oedenburger Verwaltungsgebiete fortan nach den ihnen definitiv zugewiesenen Amts-sitzen, ersteres: „k. k. Stuhlrichter-Amt zu Mező-Keresztes“ und letzteres: „k. k. Stuhlrichter-Amt zu Lettenye“ zu benennen sind.

Freiherr von **Bach** m. p.
Freiherr von **Krauss** m. p.
Freiherr von **Bruck** m. p.

No. 55.

B e r o r d n u n g

der Ministerien der Justiz und der Finanzen vom 13. März 1857,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches, Dalmatiens und der Militärgrenze.

betreffend die Behandlung der Heimfahungserklärungen einzelner Theil-

clinate pentru recămpărărea averilor străne şi incăştate în Авръдъ, Чертешъ, Търда şi Zalathna.

Accemine vorş рѣшяне şi по viitorş în aptivitate преуспяе че аѣ късатѣ пълъ акѣмъ и привина рекъмъ рѣрѣи авръдѣ и арфинтърѣи, прекъмъ и къзътереле де пълъ акѣмъ.

Баронъ дѣ **Брук** м. п.

Nr. 54.

Ordinъчїнеа

minişterelor de interne, de justiţiѣ şi de Finanţe din 13. Martie 1857, despre нѣмїреа амъндорş прѣтерелорş Ártánd и teritorїѣлş adminiştrativş алş Opadiѣи и Bánok-Szent-György и teritorїѣлş adminiştrativş Oedenburg, дѣпъ сказнеле оффїциалї **Mező-Keresztes и Lettenye** че ли с'аѣ accemnatş и modş definitivş.

Ии вѣлетїнълş имперїале тѣнънкїлş XII, Nr. 54, есрдатѣ ии 19. Martie 1857.

Авръдъ ии ведере ordinъчїнеа minişterelor de interne, de justiţiѣ şi de Finanţe din 6. Aprilie 1854 (вѣл. имп. тѣл. XXVIII. N. 10), despre органисъчїнеа жѣдекъторѣаскъ ии политїкъ дїн Ънгарїа, се фаче къппоскълş, къ амъндое ч. р. прѣтърѣ Ártánd ии teritorїѣлş adminiştrativş алş Opadiѣи ии Bánok-Szent-György ии teritorїѣлş adminiştrativş Oedenburg, де акѣмъ ии аптївїте се vorş нѣмї дѣпъ сказнеле оффїциалї definitive че ли с'аѣ accemnatş адекъ чѣлş dїnteїс се ва нѣмї „ч. р. прѣтърѣ дїн Mező-Keresztes,“ еар' алş доїле: „ч. р. прѣтърѣ дїн Lettenie.“

Баронъ дѣ **Bach** м. п.
Баронъ дѣ **Krauss** м. п.
Баронъ дѣ **Bruck** м. п.

Nr. 55.

Ordinъчїнеа

minişterelor de justiţiѣ şi de Finanţe din 13. Martie 1857,

pentru toţi кѣмпїнцїлş имперїалї афаръ де рѣмнълş кѣмъ кардо-вїнегїанş, де Dalmatia ии де конфинълş мїлїтарѣ,

despre прѣтрѣнтѣреа декїаръ рїлорş де рѣнъчїларѣ а прѣтамїлорş ѣнѣї

zett részleteik tekintetében tett lemondási nyilatkozatok körüli eljárás tárgyában.

A birodalmi törvénylap XII. dar. 55. sz. kiadott márczius 19-kén 1857.

A közös bányatulajdon egyes rézbirtokosai által, a bányakönyvbe bejegyzett részleteik (átalános bányatörvény 135. és 136. §§.) tekintetében tett lemondási nyilatkozatok fölötti tárgyalás és határozat a bányatörvényhatóság gyakorlására rendelt első folyamodási törvényszékeket illeti.

A mennyiben a bánya nyilvánkönyvi rész-birtokosai között a bányahatóság által jóváhagyott oly szerződvények léteznek, mellyek az egyes részletekről lemondást s az ennek folytán a lemondás által megürült részletek tekintetében keletkező birtokviszonyokat szabályozzák, a lemondási nyilatkozat fölötti határozat hozatalánál ezen szerződvények szolgálnak sinormértékül.

Illyes szerződvények hiánya esetében, a többi rész-birtokosok, a mennyiben az egész bányát elhagyni nem akarják, kötelesek a lemondás által megürült részletet a hátralevő pótfizetéssel s a netalán rajta fekvő jelzálogos adósságokkal együtt, az utóbbiakat azonban csak azon részlet erejéig, a mellyen fekszenek, átvenni. E végre nekik a bíróság által kellő határidő szabandó, melly alatt ők azon nyilatkozatot, hogy a lemondás által megürült részletet a hátralevő pótpénzzel s a netalán rajta fekvő jelzálogos adósságokkal együtt átvenni akarják-e, benyújtani, vagy a bányatulajdon egészbeni elhagyását a bányahatóságnál megindítani s ez iránt magukat a bíróságnál igazolni kötelesek, ellenkező esetben a megürült részletnek a bányakönyvben az ő nevékre átírása hivatalból fogván elrendeltetni.

A bányabirósági határozatról a bányahatóság, saját előjegyzési könyvének megigazitása végett, értesítendő.

Ha valamely, a bányakönyvben több rész-birtokosok nevére bejegyzett bányatulajdon minden részletei elhagyatnak, a bányahatóság, mellynél az elhagyási nyilatkozat benyújtandó, a rész-birtokosok ezen nyilatkozata folytán, a vájna- és külmértékek elhagyása iránt fönálló törvényes határozatok (átal. bányatörvény 263—267. §§.) szerint, a bányabirósággal egyetértőleg köteles eljárni.

Baró Krauss s. k.

haber eines gemeinschaftlichen Bergwerkseigentumes, bezüglich ihrer im Bergbuche eingetragenen Antheile.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XII. Stück No. 55, ausgegeben am 19. März 1857.

Die Verhandlung und Entscheidung über Heimfagungserklärungen einzelner Theilhaber eines gemeinschaftlichen Bergwerkseigentumes, bezüglich ihrer im Bergbuche eingetragenen Antheile (§§. 135 und 136 des allgemeinen Berggesetzes) steht den zur Ausübung der Berggerichtsbarkeit bestellten Gerichtshöfen erster Instanz zu.

In sofern zwischen den bergbüchlichen Theilhabern des Bergwerkes von der Bergbehörde genehmigte Verträge bestehen, welche die Heimfagung einzelner Antheile und die in Folge derselben in Ansehung der heimgefagten Antheile eintretenden Besitzverhältnisse regeln, haben bei der Entscheidung über die Heimfagungserklärung diese Verträge zur Richtschnur zu dienen.

In Ermanglung solcher Verträge haben die übrigen Theilhaber, sofern sie es nicht vorziehen, das Werk im Ganzen aufzulassen, den heimgefagten Antheil sammt der rückständigen Zusage und die auf ihm allenfalls haftenden Hypothekenschulden, letztere jedoch nur nach Zulänglichkeit des Antheiles, worauf sie haften, zu übernehmen. Daher ist denselben von dem Gerichte eine angemessene Frist zu bestimmen, innerhalb welcher sie die Erklärung, ob sie den heimgefagten Antheil sammt der ausständigen Zusage und den auf ihm allenfalls haftenden Hypothekenschulden übernehmen, abzugeben, oder bei der Bergbehörde die Auflassung des Bergwerkseigentumes im Ganzen einzuleiten und sich hierüber bei dem Gerichte auszuweisen haben, widrigenfalls die Zuschreibung des heimgefagten Antheiles an dieselben im Bergbuche von Amtswegen verfügt werden würde.

Von der berggerichtlichen Entscheidung ist die Bergbehörde zum Zwecke der Berichtigung ihres Vormerkbuchs in Kenntniß zu setzen.

Werden sämtliche Antheile eines, mehreren Theilhabern in dem Bergbuche zugeschriebenen Bergwerkseigentumes aufgelassen, so hat die Bergbehörde, bei welcher die Auflassungserklärung anzubringen ist, über diese Erklärung der Theilhaber nach den, über die Auflassung von Gruben- oder Tagmaßen bestehenden gesetzlichen Vorschriften (§§. 263—267 des allgemeinen Berggesetzes) im Einvernehmen mit der Berggerichtsbehörde das Amt zu handeln.

Freiherr von Krauß m. p.

miniere commune, et priviindă pьrtичелелоръ лоръ дпскрпсе дп кьрциле минерарі.

Дп вьлетимъ имперіале тьнънкълъ XII, Nr. 55, естрпатъ дп 19. Марте 1857.

Пертпантареа ші децідереа асвпа декіарьчнлоръ де ренъчiare а пьрташлоръ знеі зл коммъне, дп прівінда пьртичелелоръ лоръ дпскрпсе дп картеа минераре (§§. 135 ші 136 дп леуеа металікъ зніверсале) компете трізпалелоръ де форълъ дптеіс іпсітісіте пептръ есєрчїтареа потеціатеї ждекьторесчї мїнерарі.

Дакъ дптре пьрташл знеі мїнере дпскрпш дп картеа минераре се воръ фі фьккѣ контрапте апровате де кьтръ дерегьторіа мїнераре, ші дакъ прїп ачесте контрапте се ва фі регьлатѣ дронтълѣ де ренъчїаре прекъш ші реферїнцїеле де носсесїсне карї аъ а се овсерва дп зрта ренъчїарей. атъчї лѣ децідереа асвпа декіарьрей де ренъчїаре се воръ овсерва ачесте контрапте дрентъ нормъ.

Еар' де нъ се ва фі фьккѣ атаре контраптѣ, атъчї чеї.л.л.л. пьрташл де нъ воръ мал преферї а лъса къ тотълѣ ваїа, воръ лѣа асвпръшї партеа ренъчїатъ дїппреснъ къ адаскьлѣ рсцтанте ші къ деторїеле іпотекарї че кадѣ асвпа ачелей пьртїчеле дпсе ачесте дїп зрмъ пьмаї дптръ атълѣ, дптръ кьлѣ ва ажънцїо партеа. Сїре ачестѣ сконѣ ждекьторїа ва дефіце челоралл.л.л. пьрташл знѣ термінѣ амтѣспатѣ, дп каре воръ ачѣ а се декіара дакъ воїсскѣ а лѣа асвпръшї партеа ренъчїатъ дїппреснъ къ адаскьлѣ рсцтанте ші къ деторїеле іпотекарї че кадѣ асвпа еї. оп дакъ маї префорескѣ а лъса къ тотълѣ ваїа, ші афаръ де ачесте лѣ ва сїкне ка сѣ се лѣцїтїме дп прівїнда ачесте дпашїтеа ждекьторїей, фїндкѣ лѣ дїпконтра се ва прѣведе дп оффїчїлѣ шї партеа ренъчїатъ се ва скрїе асвпа лоръ дп картеа минераре.

Деспре деїсісноа ждекьторїелоръ мїнерарї се ва дпсчїннда мї дерегьторїа мїнераро къ сконѣ ка сѣ-шї потъ дпдрентїа картеа еї де пренотъчїсне.

Дакъ се воръ пьрѣсі тѣте пьрцїле знеї зл, коммъне маї тьлоръ пьрташл дпскрпш дп картеа минераре, атъчї дерегьторїа мїнераро лѣ каре е а се да декіарареа де пьрѣсіро, ва прѣведе дп прівїнда декіарьрей пьрташлоръ дъпъ прескрпнтеле лѣгал че есісіл пептръ пьрѣсіреа постъцїлоръ де фодїнъ оп дп фадъ (§§. 263—267 дп леуеа металікъ зніверсале) дп дпцелелере къ ждекьторїа мїнераре.

Baronъ de Kraus m. p.

56. szám.

Rendelete

a pénzügyi és kereskedelmi minis-
teriumoknak 1857 márczius 14-ről.

kiható az általános vámkapcsolatban foglalt minden korona-
országokra.

a kénysavanyas szalamiának a tim-
só-gyárak számáraai vámmentes be-
hozatala iránt.

A birodalmi törvénylap XII. dar. 56. sz. kiada-
tott márczius 19-kén 1857.

A kénysavanyas szalamia, mely az 1856
ápril 12-kén kelt kibocsátvánnyal (bir. törv.
lap 57. sz. 206. lap) a vámjegyzék 37 f)
tétéle alá soroztatott, az országos pénzügyi
hatóságok engedelmével a timsó-gyárak által
mázsájától sporco 24 krnyi vám mellett ho-
zathatlik be.

Ezen rendelkezés a lombard-velencei kirá-
lyságban, a mailandi nemzetközi vámbizott-
mány által megállapítandó naptól fogva, a többi
koronaországokban pedig tüstént hatályba lé-
pond.

Báró **Bruck** s. k.
Toggenburg lovag s. k.

No. 56.

E r l a ß

Der Ministerien der Finanzen und
des Handels vom 14. März 1857,

giltig für alle im allgemeinen Zollverbande befindlichen Kron-
länder,

über den zollbegünstigten Bezug des
schwefelsauren Ammoniaks für die
Alaunfabriken.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XII. Stück No. 56, aus-
gegeben am 19. März 1857.

Schwefelsaures Ammoniak, welches mit dem
Erlasse vom 12. April 1856 (No. 57 des
Reichs-Gesetz-Blattes, Seite 206) in die Tarif-
post 37 f) gereiht wurde, kann mit Bewillig-
ung der Finanzlandesbehörden von den Alaun-
fabriken gegen einen Zoll von 24 Kreuzern pr.
Centner Sporeo bezogen werden.

Diese Anordnung hat im lombardisch-vene-
tianischen Königreiche von dem Tage an, wel-
cher von der internationalen Zollcommission
in Mailand festgesetzt wird, in den übrigen Kron-
ländern aber sogleich in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von **Bruck** m. p.
Ritter von **Toggenburg** m. p.

Nr. 56.

Декретъ лѣ

ministerielorð de Finance mi de
kommercið din 14. Marte 1857,

pentru toate Țările imperiale din Țerțul comun de
vámă,

prin care pentru Fabricarea de pेत्र
акръ се кончеде импортирѣ де сол-
фатъ аммониакъ не лѣнрѣ вამъ
ѣмпортатъ.

Ан вѣлетинѣ имперіале мѣнѣнкѣлѣ XII, Nr.
56, естрдатѣ ан 19. Marte 1857.

Солфатъ аммониакъ каре prin decretul
din 12. Aprilie 1856, (вѣл. imp. N. 57, па-
gina 206), с'а трекѣ съв пост. тариф. 37 f)
се ноте лпортат. pentru fabricarea de pेत्र
акръ къ вамъ де 24 крѣчерѣ де кѣтарѣлѣ
врѣтѣ, лпсе нѣмѣл пѣлнрѣ declerare de кѣ-
трѣ деперѣторіеле финансиари де вѣорѣ.

Aceasta dispoziție va intra ан autisi-
tate ан рѣмнѣлѣ ломбардо-венецианѣ ан зѣа
че се ва determina de кѣтрѣ коммисионе
internationale de вамъ din Milanѣ, сар' ан
челелалте дерѣ але имперіале нѣмѣл декрѣтѣ.

Баронѣ де **Брук** m. p.
Кавалерѣ де **Тоггенбург** m. p.

57. szám.

Rendelete

a vallás és oktatásügyi ministerium-
nak 1857 márczius 11-ről.

kiható minden koronaországokra, a lombard-velencei király-
ságot s a katonai határorséget kivéve,

a gymnasium egyes osztályaiba fel-
veendő tanulók száma iránt.

A birodalmi törvénylap XII. dar. 57. sz. kiada-
datott márczius 31-kén 1857.

A gymnasiumi tanítóknak feladata lévén,
tanítványokat az iskolákban nem csak oktatni,
hanem alkalmas gyakorlatok által nékiek a
antárgyakbani jártasságot is olykép megsze-
rezni, hogy házi gyakorlatok nékiek nehézsé-
get ne okozzanak, ezeket vezetni szoros át-
vizsgálás és a hibáknak kiigazítása által való-
sággal hasznukra lenni, egyszersmind a nyil-
vános oktatás mellett a gymnasiumi tárgyak-
ban való külön házi oktatást, rendszerint nél-
külözhetővé tenni; a gymnasiumnak továbbá
feladatához tartozván, az iskola nevelési erejét
hatályra emelni, miután ezen feladatok meg-
oldása, ha a tanulók egy osztályba túlzólag
nagy számban egyesítvők, lehellen, annál fogva

No. 57.

B e r o r d n u n g

Des Ministers für Cultus und Un-
terricht vom 11. März 1857,

richtig für sämtliche Kronländer, mit Ausnahme des lombard-
diseh-venezianischen Königreiches und der Militärgränze

über die in einzelnen Classen der
Gymnasien aufzunehmende Schüler-
zahl.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück No. 57,
ausgegeben am 31. März 1857.

Da es Aufgabe der Gymnasiallehrer ist, ih-
re Schüler in der Schule nicht bloß zu unter-
richten, sondern ihnen auch durch passende Ue-
bungen die nöthige Fertigkeit in den Unterrichts-
gegenständen beizubringen, so daß die häuslichen
Uebungen ihnen keine Schwierigkeit bereiten,
diese zu leiten, und durch genaue Durchsicht und
Verbesserung der Fehler den Schülern wahrhaft
nützlich, zugleich auch jeden besonderen häuslichen
Unterricht neben dem öffentlichen in den Gym-
nasial-Gegenständen in der Regel entbehrlich zu
machen, da es ferner Aufgabe der Gymnasien
ist, der erziehenden Kraft der Schule Geltung
zu verschaffen, die Lösung dieser Aufgaben aber
bei einer übergroßen in einer Classe vereinten

Nr. 57.

Ordinъчїнеа

ministerielorð de vѣлтѣ ми лнвѣдѣ-
мѣнтѣ din 11. Marte 1856,

pentru toate Țările imperiale асар' де рѣмнѣлѣ ломбардо-
венецианѣ ми де конфинѣлѣ мѣлтаре,

деспре нѣмерѣлѣ сколаріорѣ че
сѣнт а се лѣа ан ѣнеле класе але
ѣимпѣасіелорѣ.

Ан вѣлетинѣ имперіале мѣнѣнкѣлѣ XIII, Nr.
57, естрдатѣ ан 31. Marte 1857.

Ѣиндкѣ скопѣлѣ лнвѣдѣторіелорѣ ѣимпѣасіалѣ
нѣ е нѣмѣл ка сѣ лнвѣѣ не сколарѣ ан сколѣ
ѣи ми ка prin деприндерѣ корреспѣнзетѣре сѣ
ле кѣшїѣ decleritatea делнпсѣ ан обїентеле
де лнвѣдѣмѣнтѣ аша лнкѣлѣ сѣ нѣмѣл сѣнтѣ
нїѣ о грѣстате ан деприндеріеле де не а касѣ,
шї Ѣиндкѣ скопѣлѣ лорѣ е ка ачестѣа депрін-
дерѣ сѣ ле факѣ ан адеврѣ фолоситѣре дїрї-
гѣндѣ, есампнѣндѣ шї лндрепнѣндѣ къ есепї-
тїтате епорїї сколаріорѣ аша лнкѣлѣ де ре-
гѣла лнвѣдѣмѣнтѣлѣ прїватѣ де не а касѣ сѣ
девінѣ де прїсѣс пѣлнрѣ лнвѣдѣмѣнтѣлѣ пѣ-
вїкѣлѣ ан обїентеле ѣимпѣасіалѣ, шї ан врѣтѣ
Ѣиндкѣ скопѣлѣ ѣимпѣасіелорѣ е ка сѣ рѣалї-
сѣѣе нѣтереа едѣкѣторїѣ а сколеї, сар' ачестѣ

a nyilvános tanintézeteknek nyilatkoztatott gymnasiumokat illetőleg a következők rendeltetnek:

1. Egy osztályban levő tanulók számának 50-nél nagyobbnak lenni nem szabad.
2. Ott hol a tanulók száma ezen maximumot meghaladja, az illy osztály kettőre felosztandó, mellyek míg a szükség kívánja mellékosztályokkép egymás mellett létezendnek. A tanulók felosztásának azonban az esetben nem szabad olly módon eszközölni, hogy a jobb tanulók az egyik, a gyengébb tanulók pedig kiválogatva a másik osztályhoz utasításnak.
3. A mellékosztályokbani oktatás rendszerint a gymnasium rendes tanítói által teljesítendő. Kötelességszerű szolgáltatásaiknak ebből keletkező nagyobbítása fejében szabályszerű jutalmazást igényelhetnek, ha valamely az állami kincstár vagy a tanulmányi pénzalap által fentartott gymnasiumról van szó. Hol azonban a tanítóknak illy kiterjedtebb alkalmazása lehetetlen vagy czélszerűtlen lenne, a nagyobbított oktatási szükséglethez képest helyettesek fogadtathatnak, kikre azonban ezen mellékosztályokat kizárólag bizni nem szabad. Illy kisegítés szükségének esetére, az illető indítványok a ministeriumhoz annak idején teendők.

Az 1850 július 14-kén kelt rendelet (bir. törv. lap 275. sz.) ezennel hatályon kívül tétetik.

Gróf Thun s. k.

58. szám.

Kibocsátványa

a legfőbb számellenőrségi hatóság-nak 1857 márczius 18-ról, valamennyi udvari és állami számvevőségekhez és államszámvevőségi osztályokhoz,

mellyel egy közvetlenül a legfőbb számellenőrség alá rendelt saját tengerészeti számvevőségnek Bécsben leendő felállítása tétetik közzé.

A birodalmi törvénylap XIII. dar. 58. sz. kiadott márczius 31-kén 1857.

Ő cs. k. apostoli Felsege 1856 augusztus 5. kelt legfelsőbb parancsiratával egy közvetlenül a legfőbb számellenőrségi hatóság alá rendelt saját tengerészeti számvevőségnek Bécsben, olly végből leendő felállítását elrendelni méltóztatott, miszerint az a számadás megvizsgálást és ellenőrséget a tengerészeti költség-

Schülerzahl unmöglich ist; so wird für die als öffentliche Unterrichtsanstalten erklärten Gymnasien Folgendes angeordnet:

1. Die Anzahl der Schüler einer Classe darf nicht über 50 betragen.
2. Da wo die Schülerzahl dieses Maximum übersteigt, ist eine solche Classe in zwei Abtheilungen aufzulösen, welche, so lange das Bedürfnis dauert, als Nebenclassen neben einander zu bestehen haben. Die Vertheilung der Schüler in solchen Fällen darf jedoch nicht in der Weise vorgenommen werden, daß mit Auswahl der einen Abtheilung die besseren, der andern die schwächeren Schüler zugewiesen werden.
3. Der Unterricht in den Nebenclassen ist in der Regel von den ordentlichen Lehrern des Gymnasiums zu besorgen. Für die hieraus erwachsende Vermehrung ihrer pflichtmäßigen Leistungen haben sie Anspruch auf die normalmäßige Remuneration, sofern es ein aus dem Aerar oder dem Studienfonde erhaltenes Gymnasium betrifft. Wo aber eine solche ausgedehntere Verwendung der Lehrer nicht möglich, oder nicht zweckdienlich seyn sollte, können nach Maßgabe des vermehrten Unterrichtsbedarfes Supplementen aufgenommen werden, welchen jedoch die Nebenclassen nicht ausschließlich anzuvertrauen sind. Im Falle der Nothwendigkeit einer solchen Abhilfe sind die geeigneten Anträge rechtzeitig an das Ministerium zu stellen.

Hiermit wird die Verordnung vom 14. Juli 1850 (No. 275 des Reichs-Gesetz-Blattes) außer Kraft gesetzt.

Gräf Thun m. p.

No. 58.

E r l a ß

der obersten Rechnungs-Controls-Behörde vom 18. März 1857,

an sämtliche Hof- und Staatsbuchhaltungen und Staatsbuchhaltungs-Abtheilungen,

womit die Einsetzung einer eigenen, der obersten Rechnungs-Controls-Behörde unmittelbar untergeordneten Marine-Buchhaltung in Wien bekannt gemacht wird.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück No. 58, ausgegeben am 31. März 1857.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit dem Allerhöchsten Befehlsschreiben vom 5. August 1856 die Einsetzung einer eigenen, der obersten Rechnungs-Controls-Behörde unmittelbar untergeordneten Marine-Buchhaltung in Wien mit dem Verufe: die Rechnungs-Censur und -Controle bezüglich des Marine-Aufwandes in Ver-

skonž na se póte azajnye. daky dn o klasť va fi pre mare nšmerjā skolarijorž, do ačeeā se ordinž smjžtorjeo pentrē vūimacielo dekiarate ka inclitōe pēlyče de dnvžymkntž:

1. Nšmerjā skolarijorž nš e permičā ka sť tpeakž dnř'o klasť nectō 50.
2. Dn loksrile žnde nšmerjā skolarijorž va tpeče nectō ačeciā macimž, klasa se va dnprjū dn doe desnpřimintō, karī ka klase sekundarij vorž kčeta nēž atsučī nēž kčndž va fi deincez. Dnce dn atarī kacsrī nš e permičā, ka skolarij sť se dnparť actfelž dnkātž dn třžnž desnpřimkntž sť fiž nšmaī skolarij čeī maī bñl, ear' dn čeladatž čeī maī deblī.
3. Dnvžymkntž dn klasele sekundarij se va dnepini de perjā de křtrž dnvžymtorij ordinarij deļa vūimaciā. Pentrē prestčsnile karī vorž tpeče nectō detorinča lorž, vorž avē drentž a pretinde o remšneržžno portale dekžmva va fi vorpa do žnž vūimaciā kape se cšvine de křtrž erarīs op de křtrž fondž.ā de ctādie.

Dn loksrile žnde nš va fi kš nstingž ačoača aplikčžžno a dnvžymtorijorž, op žndo nš va fi korrečnžzetōre skonž.ā, se nož aplikā cšplinjū dnž nžcšpa linčē de dnvžymkntž, dnce kš tōte ačeteā klasele sekundarij nš se vorž dnkredinča nšmaī cšplinjū. Kčndž va fi deincez atape azajstorj se vorž řače de timusřis pronšneriāe dn mī-nictēpīs.

Prin ačoača se dečřinčoažž ordinčžžnoā din 14. Izāie 1850, (vkl. imn. N. 275).

Komitele Thun m. n.

Np. 58.

Dekrét.ā

čšupemeī astoritjū de kontrola de pčyžnī din 18. Marte 1857.

křtrž tōte pčyžnērie āāme mī de ctāž nřekm mī křtrž desnpřimintōe pčyžnērie.ā de ctāž,

prin kape se řače kčnnockātž kč dn Biena se inclitōe o pčyžnērie āāme de marinj, kape va fi cšordinatž deāprentž.ā čšupemeī astoritjū de kontrola de pčyžnī.

Dn bžletinž imperiāle mšnskrīž XIII, Np. 58, ectpadatž dn 31. Marte 1857.

M. C. y. p. Apostolikž prin bžletž dn nēpřteckž din 5. Avgstī 1856, a vīne voitž a ordina, ka dn Biena sť se infūmčze o pčyžnērie āāme de marinj, kape sť fiž cšordinatž deāprentž.ā čšupemeī astoritjū de kontrola de pčyžnī mī sť āibž de skonž: čencšpa mī kontrola de pčyžnī dn pčivīnča

tárcza tekintetében, a Triestben létező s a tengerészeti főparancsnokságnak alárendelt tengerészeti számvevő oszlállyal kapcsolatban eszközölje, s az 1857 márczius 16. kelt legfelsőbb határozványával ezen számvevőség megállapított hatáskörét s személyzeti létszámának egy számvevő, három számtanácsos, egy lajstromozó, s huszonöt szám-tisztelendő rendszerezését legkegyelmesebben jóváhagyni méltóztatott.

Miről valamennyi udvari és állami számvevőségek tudomás végett azon hozzáadással értesitetnek, miszerint az 1856 november 1-jétől fogva ideiglenesen hatályban lévő tengerészeti számvevőség hivatásának véglegesen leendő teljesítésére utasítatott.

Gróf Wilczek s. k.

59. szám.

Császári rendelet

1857 márczius 19-ről, mellyel az általános bányatörvény 284 és 285. §§-ai Magyarország, a Szerbvajdaság, a temesi bánóság, Horvát- és Tótországra s Erdélyre nézve értelmeztetnek.

A birodalmi törvénylap XIII. dar. 59. sz. kiadott márczius 31-kén 1857.

Ministereim s birodalmi tanácsom meghaltása után az általános bányatörvény 284 és 285. §§-nak értelmezése tekintetéből Magyarország, a Szerbvajdaság és temesi bánóság, Horvát- és Tótország s Erdélyre nézve a következő határozatokat hozandóknak találtam:

1. §.

Az 1854 május 23. kelt általános bányatörvény *) 284. §-ban engedett azon kedvezménynek másokat, saját telken a kőszén használatából öt éven át kizárhatni, annyiban van helye, a mennyiben a kőszénbányászatrai jogositvány a telektartozékát képezi, miért is csak azon földbirtok tulajdonosait illeti, melly földbirtoknak az említett jogositvány tartozéka volt, az az: a volt földesurakat.

2. §.

A volt földesuraknak a 284 és 285. §§. értelmében engedett kedvezmény csak azon telkekre nézve terjed ki, mellyek az urbéri

Bindung mit dem in Triest bestehenden dem Marine-Ober-Commando untergeordneten Marine-Rechnungs-Departement zu vollziehen, anzuordnen, und mit einer weiteren Allerhöchsten Entschlie-ßung vom 16. März 1857 den vereinbarten Wirkungskreis dieser Buchhaltung und die Systemisirung ihres Personalstandes mit einem Buchhalter, drei Rechnungsräthen, Einem Registrator und fünf und zwanzig Rechnungs-Officialeu Mergnädigst zu genehmigen geruht.

Hievon werden sämtliche Hof- und Staatsbuchhaltungen zur Wissenschaft mit dem Befehle in die Kenntniß gesetzt, daß die seit 1. Novem-ber 1856 provisorisch in Wirksamkeit gestandene Marine-Buchhaltung angewiesen ist, ihre Berufserfüllung nunmehr in definitiver Weise fortzu-setzen.

Gräf Wilczek m. p.

No. 59.

Kaiserliche-Verordnung

vom 19. März 1857, zur Erläuterung der §§. 284 und 285 des allgemeinen Berggesetzes für Ungarn, die serbische Wojwodschafft mit dem Temeser Banate, für Kroatien, Sla-wonien und für Siebenbürgen.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück No. 59, ausgegeben am 31. März 1857.

Nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes habe Ich zur Erläuterung der §§. 284 und 285 des allge-meinen Berggesetzes für Ungarn, die serbische Wojwodschafft mit dem Temeser Banate, für Kroa-tien und Slavonien und für Siebenbürgen, nachstehende Bestimmungen beschlossen:

§. 1.

Die in dem §. 284 des allgemeinen Berggesetzes vom 23. Mai 1854 *) durch fünf Jahre zuge-standene Begünstigung, Andere von der Benüt-zung der Steinkohlen auf dem eigenen Grunde auszuschließen, findet in soweit Statt, als die Berechtigung zum Steinkohlenbaue ein Zugehör des Grundbesitzes war, daher sie auch nur den Eigenthümern desjenigen Grundbesitzes zusteht, von welchem die gedachte Berechtigung ein Zugehör war, das ist: den ehemaligen Grundherren.

§. 2.

Die den ehemaligen Grundherren in den §§. 284 und 285 gewährte Begünstigung erstreckt sich nur auf die, ihnen in Folge der Auflösung

списелоръ де маринъ дн лергисръ къ десептъ-дипантълаъ де рѣчишнле де маринъ че есичеъ дн Триестъ ми е съординатъ деадпентълаъ сипреми комманде де маринъ, маі днколо прин рескриптълаъ имперѣскъ дн 16. Марте 1857, а вине воитъ а апроба ефера де аутититате а ачестеі рѣчишнле прекам ми есиче маѣа етатълаі еі персонале каре ва конѣсче дн спъ рѣчишнѣ, іреі конѣларі де рѣчишн, спъ регистраторъ ми доезеѣ ми чинѣ де оф-ѣциант де рѣчишн.

Ачесте се фаче кзноскѣтъ тѣспоръ рѣчишнрелоръ ачиче ми де етатъ, къ ачелъ адасеъ, къ рѣчишнрѣа де маринъ каре дн 1. Ноемѣре 1856 а ксчатъ нсмаі провѣсоре, деакзм днаинте ва ѣи дефинитъ.

Komitele Wilczek m. n.

Np. 59.

Ordinъчїнеа

днперѣтеаскъ дн 19. Марте 1857, прин каре се есплїкъ §§. 284 ми 285 дн леѣа металїкъ днверсале пентрѣ днгарїа, Воїводатълаъ Сербїкъ къ Банатълаъ тимїанѣ, ми пентрѣ Кроаїа, Сїавонїа ми Ардеалъ.

Дн вѣлетїнълаъ имперїале мѣснїкїлаъ XIII, Np. 59, есрпатълаъ дн 31. Марте 1857.

Снре а есплїка §§. 284 ми 285 дн леѣа металїкъ днверсале пентрѣ днгарїа, Воїводатълаъ Сербїкъ къ Банатълаъ тимїанѣ ми пентрѣ Кроаїа, Сїавонїа ми Ардеалъ, дѣнѣ че амъ асклатълаъ маі днтеїа не мїнїстрїи ми конѣлїаълаъ меѣ днперѣтеаскъ амъ деїсѣ а еміте рѣмѣторѣле дїчнсеїнї:

§. 1.

Фаворїѣа дн §. 284. алъ леѣеї металїѣ днверсале дн 23. Маїа 1854 *) прин каре с'а кончесъ не чїнѣ анісдрентълаъ де а ескїдѣ не алїї дела фолосїѣа де кѣрѣнї де пеатрѣ де не фндѣрїле пропрїе, ва аве нсмаї днтрѣ атѣта локъ днтрѣ кѣтъ, дрентълаъ де а сѣпа кѣрѣнї де пеатрѣ а фотъ а аппертїнїнѣа пос-сесїзнеї де нѣмѣнтъ, прин рѣмаре елъ ком-пете нсмаї пропрїетарїлоръ ачелоръ поссесїзнї де нѣмѣнтъ де карї с'а чїнатъ ка аппертїнїнѣ, адекъ: фотїлоръ домнї нѣмѣнтенї.

§. 2.

Фаворїѣа дн §§. 284. ми 285 кончесъ фотїлоръ домнї нѣмѣнтенї се есїнде нсмаї ла фндѣрїле карї ле аѣ рѣмасѣ ка поссесїзне

*) Birod. törv. lap LIII. dar. 146. sz. I. 1857.

*) Reichs-Gesetz-Blatt LIII. Stück, No. 146.

*) Бзл. имп. мѣн. LIII. Np. 146.

60. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1857 márczius 20-ról,

kibátó az általános vámterületben foglalt minden koronaországokra,

a buzától s buzaliszttól az Isztriában s a quarneri szigeteken létező vámhivatalokon keresztüli bevitelnél fizetendő vám felének öt évrei elengedése iránt.

A birodalmi törvénylap XIII. dar. 60. sz. kiadott márczius 31-kén 1857.

Ő cs. k. apostoli Felsége 1857 márczius 9-kén kelt legfelsőbb határozványával, az 1856 november 24-kén kelt legfelsőbb határozványhoz (bir. törv. lap LV. dar. 223. sz.) pótlólag legkegyelmesebben megengedni méltóztott, hogy a buzától s buzaliszttól fizetendő beviteli vám, az Isztriában s a quarneri szigeteken létező vámhivatalokon keresztüli bevitelnél, 1857 január 1-jétől számítandó öt évre, ennél fogva 1861 december végeig, az eddigi vámilletékeknek csak felével szedessék be.

Báró Bruck s. k.

61. szám.

Kibocsátványa

a legfőbb számellenőrségi hatóságának 1857 márczius 21-ről.

valamennyi udvari és államszámvevőségekhez,

melly által azon legfelsőbb parancsirat tétetik közhírré, melly szerint a hadi udvari számvevőség jövedőre „központi katonai számvevőosztály“ nevezet alatt a cs. k. legfőbb számellenőrségi hatóságtól függéséből, a hadsereg főparancsnokságtól függésbe lép, közvetlenül a hadsereg főparancsnoksága alá rendeltetik s ennek számvevőségi ügyekbeni segédhatóságát képezendi.

A birodalmi törvénylap XIII. dar. 61. sz. kiadott márczius 31-kén 1857.

Miután az Ő cs. k. apostoli Felsége által a cs. k. hadsereg számára 1857 január 25-

No. 60.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 20. März 1857.

gültig für alle im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer

die fünfjährige Nachsicht des halben Zolles für Weizen und Weizenmehl bei der Einfuhr über die Zollämter Istriens und der quarnerischen Inseln betreffend.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück No. 60, ausgegeben am 31. März 1857.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 9. März 1857 im Nachhange zur Allerhöchsten Entschließung vom 24. November 1856 (Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, No. 223) Allergnädigst zu gestatten geruht, daß der Eingangszoll von Weizen und Weizenmehl bei der Einfuhr über die, in Istrien und auf den quarnerischen Inseln bestehenden Zollämter, während der Dauer von fünf Jahren, vom 1. Januar 1857 angefangen, daher bis Ende December 1861 nur mit der Hälfte der bisherigen Zollgebühr eingehoben werde.

Freiherr von Bruck m. p.

No. 61.

E r l a ß

der obersten Rechnungs-Controls-Behörde vom 21. März 1857.

an sämtliche Hof- und Staatsbuchhaltungen.

wodurch das Allerhöchste Befehlsschreiben kundgemacht wird, wornach die Hofkriegsbuchhaltung in Zukunft unter der Benennung „Central-Militär-Rechnungs-Departement“ aus der Dependenz von der k. k. obersten Rechnungs-Controls-Behörde in jene vom Armees-Ober-Commando zu treten, dem Armees-Ober-Commando unmittelbar untergeordnet zu seyn, und die Hilfsbehörde dieses Letzteren in Rechnungs-Angelegenheiten zu bilden hat.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück No. 61, ausgegeben am 31. März 1857.

Nachdem vermöge des von Seiner k. k. Apostolischen Majestät unterm 25. Januar 1857

Nr. 60.

Декретъ

ministeriális de Finançe din 20. Martie 1857.

pentru toate Țările imperiale din Țările române de nam.

prin care la importul necete officiale de vamă din Istria și insulele Carperice se iașă pe cinci ani jumătate din vama pentru gră și Țărină de gră.

Ан вълетинъ имперале мълвнкълъ XIII, Nr. 60, есрпадъ ан 31. Martie 1857.

M. C. ч. р. Апостолікъ prin рескриптълъ имперътекъ din 9. Martie 1857, а sine воітъ а кончеде дрентъ addițiamntă la рескриптълъ др-перътекъ din 24. Noembrie 1856, (вкл. имп. тъл. LV, N. 223), ка ла днпортълъ несте оффициеле де вамъ din Istria și insulele carperice съ се іерте ан чинчї анї не жмътате vama de importă pentru gră și Țărină de gră și ка ачечаста кончечисне се днчепъ din 1. Ianuarie 1857 și съ цинъ пълъ ан капелълъ лѣ Decembrie 1861.

Baronul de Bruck m. p.

Nr. 61.

Декретъ

сърпемеї асторитъї де контрола де рѣишиї din 21. Martie 1857.

къръ лѣте прѣдънрїеле асече мї де етатъ,

prin care се повликъ мандатълъ имперътекъ. не темеїлъ кърѣа рѣиширия асликъ велікъ сѣв нѣмї-рѣа де: „деценарїамнтѣ чїнтрале pentru рѣишиеле мїлїтарї „нѣ аре съ маї Фїѣ еднѣсѣ ч. р. сѣпремеї асторитъї де контрола де рѣишиї чї сѣпремеї комманде де оете, маї днколо аре съ Фїѣ сѣбординатъ deadrentълъ сѣпремеї комманде де оете, мї дн прївїнга тревїзорѣ де рѣишиї съ Формеѣе о деперторїѣ сѣвѣїдиаре а ачечестїа.

Ан вълетинъ имперале мълвнкълъ XIII, Nr. 61, есрпадъ ан 31. Martie 1857.

Фїндкъ ан зрѣа етатълъї де органисѣїснѣ емїсѣ де къръ М. С. ч. р. Апостолікъ pentru

kén kibocsátott szervezeti alapszabályhoz képest, a katonai költségvetés tekintetébeni számellenőrség, részint az országos hadi főparancsnokságok állomásaiban kirendelt katonai számvevő-osztályok által, részint pedig a birodalmi fő- és székvárosban létező központi katonai számvevő-osztály által gyakorlandó; Ő cs. k. apostoli Felsége a cs. k. legfőbb számellenőrségi hatósághoz egyideűleg érkezett legfelsőbb parancsira folytán, ezen szervezeti alapszabállyal öszhangzólag rendelni méltóztatott, miszerint a hadi udvari számvevőség jövődjére „központi katonai számvevő-osztály“ nevezet alatt a cs. k. legfőbb számellenőrségi hatóságtól függésből a hadsereg főparancsnokságtól függésbe lépjen, közvetlenül a hadsereg főparancsnoksága alá rendeltessék s ennek számvevőségi ügyekbeni segédhatóságát képezze, azonban mindamellett a legfőbb számellenőrségi hatóságot a katonai számellenőrségre nézve illető befolyás, a legfőbb számellenőrségi hatóság alá rendelt főszámfelügyelőség föllállítása által föntartassék; úgy hogy a főszámfelügyelő képezze azon közlönyt, melly által a legfőbb számellenőrségi hatóság a hadsereg számügyére és számellenőrségére nézve őt illető befolyást gyakorolja, s melly által a katonai számvevő-osztály hivatalos működései helyben közelebbről megsejmeltetnek.

Ezen legfelsőbb parancsira hoz képest, a fönemlített központi katonai számvevő-osztály föladata álland: az évi előleges költségvetés szerkesztéséből, a hadsereget illető havi és évi főszámvetési befejezések elkészítéséből, a hadi fő-fizetőhivatal s az egytetemes katonai letéigazgatóság pénztár-naplóinak, továbbá minden gyógyszer-számadásoknak s a katonai ménesek gazdasági számadásainak megbirálásából, ellenben minden más számadások és naplók megbirálása az országos számvevő-osztályok körébe fogván tartozni, s ezek a havi számvetési befejezéseknek a hadi pénztárak szerinti elkészítésére s azoknak a központi katonai számvevő-osztályhoz leendő beküldésére is köteleztetvén.

Erről valamennyi udvari és állam-számvevőségek az 1857 márczius 4-kén 1390—158 szám alatt kelt itteni kibocsátványhoz pótlólag olly hozzáadással értesitetnek, hogy mind az udvari hadi számvevőségek mint központi katonai számvevő osztálynak a hadsereg főparancsnoksága alá rendeltetése, mind pedig a legfőbb számellenőrségi hatóság alatt álló fő-

erlassenen Organisations-Statutes für die k. k. Armee, die Rechnungs-Controle bezüglich des Militär-Aufwandes theils durch die in den Stationen der Landes-General-Commanden aufgestellten Militär-Rechnungs-Departements, theils durch ein in der Haupt- und Residenzstadt befindliches Central-Militär-Rechnungs-Departement auszuüben ist, haben Seine k. k. Apostolische Majestät in Folge eines gleichzeitig an die k. k. oberste Rechnungs-Controll-Behörde gelangten Allerhöchsten Befehlschreibens im Einklange mit diesem Organisations-Statute zu verordnen geruht, daß die Hofkriegsbuchhaltung in Zukunft unter der Benennung „Central-Militär-Rechnungs-Departement“ aus der Dependenz von der k. k. obersten Rechnungs-Controll-Behörde in jene vom Armee-Ober-Commando zu treten, dem Armee-Ober-Commando unmittelbar untergeordnet zu seyn, und die Hilfsbehörde dieses letzteren in Rechnungs-Angelegenheiten zu bilden hat, daß jedoch nichtsdestoweniger der obersten Rechnungs-Controll-Behörde zuständige Einfluß auf die Militär-Rechnungs-Controle durch die Aufstellung einer der obersten Rechnungs-Controll-Behörde untergeordneten General-Rechnungs-Inspection gewahrt zu bleiben habe; so daß der General-Rechnungs-Inspector das Organ bildet, mittelst welchem die oberste Rechnungs-Controll-Behörde den ihr zuständigen Einfluß auf das Rechnungswesen und die Rechnungs-Controle der Armee ausübt und in die Amtshandlungen der Militär-Rechnungs-Departements an Ort und Stelle nähere Einsicht genommen wird.

Diesem Allerhöchsten Befehlschreiben gemäß wird die Aufgabe des obenerwähnten Central-Militär-Rechnungs-Departements zu bestehen haben: in der Verfassung des jährlichen Boranschlages; in der Herstellung der monatlichen und jährlichen Haupt-Rechnungs-Abschlüsse für die Armee, in der Prüfung der Cassé-Journale des Universal-Kriegs-Zahlamtes und der Universal-Militär-Depositen-Administration, dann in der Prüfung der sämtlichen Medicamenten-Rechnungen und der Wirtschafts-Rechnungen der Militär-Gestüte, während die Prüfung aller übrigen Rechnungen und Journale in den Bereich der Landes-Rechnungs-Departements gehört und denselben auch die Herstellung der monatlichen kriegscasseweisen Rechnungs-Abschlüsse und die Einsendung der letzteren an das Central-Militär-Rechnungs-Departement obliegen wird.

Hievon werden sämtliche Hof- und Staatsbuchhaltungen im Nachhange zu dem hierortigen Erlasse vom 4. März 1857, Zahl 1390—158 zur Wissenschaft mit dem Befehle in die Kenntniß gesetzt, daß sowohl die Unterordnung der Hofkriegsbuchhaltung als Central-Militär-Rechnungs-Departement unter das Armee-Ober-Commando, als die Amtswirksamkeit der obersten Rech-

ч. р. арматъ дн 25. Іанваріе 1857, контрола де рѣчиси дн привіица спеціалоръ милитарі е а се днденіні парте де кѣтръ деснѣррїмїнїтеле пентрѣ рѣчїніле милитарі inclitsite дн стѣчїніле команделоръ, дїнерарї де цѣарѣ, парте де кѣтръ деснѣррїмїнтѣлѣ чїнтрале пентрѣ рѣчїніле милитарі че се афѣтѣ дн канїтала шї рѣшедїица імперїалї, де ачеа, М. С. ч. р. Апостолїкѣ авандѣ дн ведере ачестї статїтї де оранїсѣчїіне шї трѣмїїндѣ тотдеодатѣ нїкндатѣлѣ днперѣтескѣ шї ла ч. р. сѣпремѣ асторїтате де контрола де рѣчїні: а чїне воїтѣ а ордина ка не вїторѣ рѣчїнілїа авїкѣ велїкѣ сѣс нїміреа де: „деснѣррїмїнтѣлѣ чїнтрале пентрѣ рѣчїніле милитарі“ сѣ нѣ маї фїз сѣннѣсѣ ч. р. сѣпремї асторїтѣлї де контрола де рѣчїні чї сѣпремї командо де octo, маї дн-коло сѣ фїз сѣборїнатѣ deadrentѣлѣ сѣпремї командо де octo шї сѣ формезе дн тревїле де рѣчїні о дегерѣторїс сѣсїдїарѣ а ачестїа, днсе кѣ лїте ачестїа а чїне воїтѣ а демїнда, ка інфїсїица аснра контролї де рѣчїніле милитарі каре комїете сѣпремї асторїтѣлї де контрола де рѣчїні прїн inclitsїроа знїї incenentopatѣ дїнерале де рѣчїні сѣборїнатѣ deadrentѣлѣ сѣпремї асторїтѣлї де контрола де рѣчїні сѣ рѣмїнтѣ дн antїitate, аша днкїтѣ incenentopatѣ дїнерале де рѣчїні сѣ фїз оранїсѣлѣ сѣпремї асторїтѣлї де контрола де рѣчїні прїн каро ачестїа сѣ шї есепїте інфїсїица че і комїете аснра тревїлорѣ де рѣчїні шї контрола де рѣчїні а octoї, шї прїн каро сѣ се дїте дн нерїранїлїрїле оффїціалї але деснѣррїмїнтѣлѣ де рѣчїніле милитарі.

Не темїсїлѣ ачестїлї мїкндатї днперѣтескѣ, деторїица нїмітѣлї деснѣррїмїнтѣлѣ чїнтрале пентрѣ рѣчїніле милитарі на конїете: дн компнпероа бѣветѣлїлї авїале, дн компнпероа дн-кеїерїлорѣ прїнчїиалї де рѣчїні де не лїтѣ лїна шї авїлѣ пентрѣ арматѣ, дн есамїнареа жрїнаелорѣ де кассѣ але оффїціалї де солвїчїіне знїверсале велїкѣ, шї але адмїнїстрѣтѣрї знїверсале де деночїте милитарі шї дн зрїтѣ дн есамїнареа тѣзрорѣ рѣчїнілорѣ де медїкамїте шї де економїа де ерелїа (статѣ) милитарѣ; сар' есамїнареа тѣзрорѣ челорѣ. лїте рѣчїні се чїне де есѣра де antїitate а деснѣррїмїнтѣлї пентрѣ рѣчїніле де цѣарѣ, аснра кѣрїа кате шї деторїица де а компнпне не лїтѣ лїна днкеїерїле де рѣчїні че сѣнт а се фаче дѣпѣ лїсіло кассел велїче, шї де але трѣмїте ла деснѣррїмїнтѣлѣ чїнтрале пентрѣ рѣчїніле милитарі.

Dpentѣ addїтїмїнтѣ ла депрѣтѣлѣ noctрѣ дн 4. Марте 1857, (N. 1390—158), се фаче кнпнпкѣтѣ ачестїа тѣзрорѣ рѣчїнілїрїелорѣ авїлїче шї де статї, кѣ ачелѣ адасѣлѣ, кѣ атїлѣ сѣборїнареа рѣчїнілїрїелї велїче авїлїче ка деснѣррїмїнтѣлѣ чїнтрале пентрѣ рѣчїніле милитарі, ла сѣпрема командѣ де octo, кѣлї шї incenentopatѣлѣ дїнерале де рѣчїні че е сѣбор-

számfelügyelőség hivatalos hatályossága is 1857. április 1-jén fog kezdődni.

Gróf Wilczek s. k.

62. szám.

Rendelete

a pénzügyi ministeriumnak 1857 márczius 24-ről, mellyel az njonc fölállított szigeti es. k. bánya-, sóakna-, erdőszet- és jószágigazgatóság hatályosságának kezdete tétetik közhirré.

A birodalmi törvénylap XIII. dar. 62. sz. kiadott márczius 31-kén 1857.

63. szám.

Kibocsátványa

az igazságügyi ministeriumnak 1857 márczius 27-ről,

kiható minden koronaországokra a katonai határőrséget kivéve,

melly által a büntető törvény 478. §-ban az ár- vagy dijszabások harmadszori áthágására rendelt iparvesztési büntetés azon esetre is alkalmaztatik, midőn a két első izbeni áthágás egyedül csak az áruk elkobzásával büntettetett.

A birodalmi törvénylap XIII. dar. 63. sz. kiadott márczius 31-kén 1857.

Azon kétség megszüntetése végett, hogy az egyes helyeken bizonyos áruk eladására vagy bizonyos szolgáltatások díjára nézve fönálló különös ár- vagy dijszabások harmadszori áthágása az iparüzlet elvesztésével büntetendő-e azon esetben is, midőn a korábbi áthágások a politikai hatóság által csak az áruk elkobzásával büntettetettek, az igazságügyi ministerium által következő felvilágosítás bocsátatik ki:

Minthogy az iparvesztés büntetése a büntető törvény 478. §. s az 1855 január 18-kán kelt ministeri rendelet (bir. törv. lap 15. sz.) folytán az ár- vagy dijszabások áthágásaira minden olly esetben szabandó, midőn a bünös illy fajú korábbi kihágások miatt már kétszer büntetésre jogereüleg elítéltetett, a nélkül, hogy e részben a büntetés különféle nemei között különbség lenne teendő; ennél fogva

nungs-Controls-Behörde unterstehenden General-Rechnungs-Inspection mit 1. April 1857 beginnen wird.

Gräf Wilczek m. p.

No. 62.

B e r o r d n u n g

des Finanzministeriums vom 24. März 1857, womit der Beginn der Wirksamkeit der neu errichteten k. k. Berg-, Salinen-, Forst- und Güter-Direction in Szigeth kundgemacht wird.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück, No. 62, ausgegeben am 31. März 1857.

No. 63.

E r l a ß

des Justizministeriums vom 27. März 1857,

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze, über die Anwendung der, im §. 478 des Strafgesetzes auf die dritte Ueberschreitung der Satzungen oder Taxordnungen verhängten, Strafe des Gewerbsverlustes auch im Falle die beiden ersten Ueberschreitungen nur mit dem Verfall der Waaren allein bestraft worden sind.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück No. 63, ausgegeben am 31. März 1857.

Zur Behebung des Zweifels, ob die dritte Ueberschreitung der einzelnen Orten für den Verkauf bestimmter Waaren oder den Preis gewisser Leistungen besichenden besonderen Satzungen oder Taxordnungen auch dann mit dem Gewerbsverluste zu bestrafen sei, wenn die früheren Ueberschreitungen von der politischen Behörde nur mit dem Verfall der Waaren bestraft wurden, wird von dem Justizministerium folgende Belehrung erlassen.

Da die Strafe des Gewerbsverlustes zu Folge des §. 478 des Strafgesetzbuches und zu Folge der Ministerialverordnung vom 18. Jänner 1855, Nr. 15 des Reichs-Gesetz-Blattes, gegen die Ueberschreitung der Satzungenvorschriften oder Taxordnungen in jedem Falle einzutreten hat, wenn der Schuldige wegen früherer Uebertretungen dieser Art bereits zweimal zu einer Strafe rechtskräftig verurtheilt worden war, ohne daß

dinată cunpemei astoptitului de controla de puziuni, începând într-o an antichitate în 1. Aprilie 1857.

Komitele Wilczek m. p.

Nr. 62.

Ordinьчisnea

ministeriului de Finanțe din 24. Martie 1857, prin care se stabilește intrarea în activitate a noilor 4 p. directoratului de mine, saline, păduri și domenie pe care în Finantă și Ciretă.

În veltinul imperiale mьnskrul XIII, Nr. 62, estrapdată în 31. Martie 1857.

Nr. 63.

Декретъ

ministeriului de Justiție din 27. Martie 1857,

pentru toți ьnskrul imperiale, afară de konfinul militare, despre aplicarea pedenciei de perdere a industriei la care din §. 478 din kodicele penale se pedenciese a treia kьkare a artikulorь or perьalmintelorь de tancь și la care cьл kьndь челе din teiь dьbe kьkьpi ce vorь fi pedencitь nьmai kь konfiskarea marфelorь.

În veltinul imperiale mьnskrul XIII, Nr. 63, estrapdată în 31. Martie 1857.

Спре а ресфира лдоиала пьскьть дакь а treia kьkare a artikulorь or perьalmintelorь specialь че есictь лп зпеле локьpi nentpь vinderеа kьтpорь мьрфи аь nentpь прецль kьтpорь лкьрpi e a ce pedenci ии атнчi kь perdere a industriei kьndь kьkьpие de mai лnainte ce vorь fi pedencitь de kьтpь depertoria politikь nьmai kь konfiskarea mьрфилорь, ministeriul de Justiție афль кь kale a emite зрмьtorea декларьчisне.

Финдкь не темиьль §-лi 478 din kodicele penale ии не темиьль ordinьчisnei ministeriale din 18. Ianuarie 1855, (вэл. имп. N. 15), pedeanca de perdere a industriei are totdeauna локь лп контра kьkьpiorь artikulorь or perьalmintelorь de tancь, дакь kьл-носчл ce ва fi pedencitь дспь леце de dьbe opi nentpь аtatepi de mai лnainte de ачесть фель, фьрь ка сь ce факь distincte лнтpь

48 f) tétel: Selyem (más fonványokkal egybekapcsolva is) fejezített vagy festett, selyemhulladék, fonott (más fonóanyagokkal egybekapcsolva is), festett.

Ezen határozat a lombard-velencei királyságban a máilandi nemzetközi vámegeleti bizottság által meghatározandó napon, a többi koronaországokban pedig 1857 május 1-jén lépend hatályba.

Báró **Bruck** s. k.
Toggenburg lovag s. k.

67. szám.

Allamszerződvény

az egyházi állam és Ausztria között 1856 december 5-ről. a gonosztevők kölcsönös kiadása tárgyában.

(A mindkét részről jóváhagyásokban kicseréltetett Romában 1857 márczius 9-én.)

A birodalmi törvénylap XVI. dar. 68. sz. kiadott ápril 15-kén 1857.

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator; Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transsilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam inter Suae Sanctitatis Nostrumque Plenipotentiarium Conventio de mutua maleficorum extraditione Romae die 5. Decembris anni 1856 inita et signata est tenoris sequentis:

Tarifpost 48 f) Seide (auch in Verbindung mit anderen Spinnmaterialien) weißgemacht oder gefärbt, Seidenabfälle gesponnene (auch in Verbindung mit anderen Spinnmaterialien) gefärbt.

Diese Bestimmung tritt im lombardisch venetianischen Königreiche an dem von der internationalen Zollvereinigungs-Commission in Mailand zu bestimmenden Tage, in den übrigen Kronländern am 1. Mai 1857 in Wirksamkeit.

Freiherr von **Bruck** m. p.
Ritter von **Toggenburg** m. p.

No. 67.

Staatsvertrag

zwischen dem Kirchenstaate und Oesterreich vom 5. December 1856, wegen gegenseitiger Auslieferung der Verbrecher.

(In den beiderseitigen Ratificationen ausgewechselt zu Rom am 9. März 1857.)

Im Reichs-Gesetz-Blatte XVI. Stück No. 68, ausgegeben am 15. April 1857.

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator; Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae, Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transsilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam inter Suae Sanctitatis Nostrumque Plenipotentiarium Conventio de mutua maleficorum extraditione Romae die 5. Decembris anni 1856 inita et signata est tenoris sequentis:

Поства тарифале 48 f) мѣтаць (ми на лерѣтърѣ къ ате материале де цесѣ), ал-алѣтъ ор колоритѣ, къзѣтъре де мѣтаць цесѣ (ми на лерѣтърѣ къ ате материале де цесѣ) колорите. Ачеаць дѣнѣсѣчѣсно ва интра на антивитате на рѣмнѣлѣ ломбардо-винегѣанѣ на зѣса че се ва дѣтермина де кътърѣ коммѣцѣснае интернѣцѣснае де рѣзнѣснае де намѣ дѣн Мѣланѣ, еар на чѣделѣате цѣрѣ але имперѣлѣ на 1. Маѣ 1857.]

Баронѣлѣ де **Брук** м. п.
Кавалерѣлѣ де **Тоггенбург** м. п.

Np. 67.

Tratatul

de etate între etatele pontificale mi Austria din 5. Decembrie 1856, despre extradarea rechinorilor a crimiinarilor.]

(Patiфикѣцѣснае с'аѣ рѣскимѣтѣ на Рѣма на 9. Маѣте 1857.)

На вѣлетѣнаѣ имперѣале мѣзнѣкѣлѣ XIV, Np 68, есѣрадѣтѣ на 15. Априлие 1857.

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator; Hungariae, Bohemiae Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae, Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae; Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae; Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam inter Suae Sanctitatis Nostrumque Plenipotentiarum Conventio de mutua maleficorum extraditione Romae die 5. Decembris anni 1856 inita et signata est tenoris sequentis:

U r t e r t.

In nome della Santissima Trinità.

Il Sommo Pontefice Pio IX. e Sua Maestà Imperiale Reale Apostolica Francesco Giuseppe I. Imperatore d' Austria ecc. ecc. ecc. convinti che la facilità che trovano i delinquenti di uno Stato di rifuggirsi in altro, sottraendosi in questo modo al rigore delle leggi, produce una maggior frequenza dei misfatti, e volendo provvedere ad un oggetto tanto importante alla pubblica tranquillità ed al vantaggio dei due Stati, hanno determinato di concludere una Convenzione per l'arresto e reciproca consegna dei rei e condannati.

A tal uopo hanno rispettivamente nominato Loro Plenipotenziari:

Sua Sanità

L' Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Giacomo Antonelli, Diacono di Sant' Agata alla Suburra, Suo Segretario de Stato, ecc. e s.

Sua Maestà Imperiale e Reale Apostolica

Sua Eccellenza il Signor Conte Francesco Colredo-Wallsee, Gran Croce dell' Ordine di Leopoldo, Ciambelano, Consigliere intimo di S. M. I. e R. A. e Suo Ambasciatore straordinario presso la Santa Sede ecc.

I quali premesso il cambio delle rispettive plenipotenze in buona e debita forma, hanno convenuto nei seguenti articoli:

A r t. 1.

Ogni individuo, che imputato o condannato negli Stati di una delle due alte Parti contraenti per reato espresso nell' Art. 2 di questa Convenzione, si rifuggisse negli Stati dell' altra, sulla domanda che in via diplomatica sarà fatta dal Governo nel di cui Stato si commise il reato, dovrà essere arrestato e consegnato alle sue forze.

A r t. 2.

Il reato pel quale a norma del precedente Articolo, la estradizione sarà accordata dal Governo pontificio deve essere uno di quelli che sono qualificati di crimine nelle Leggi penali ora vigenti nell' Impero d' Austria, o in quelli che venissero pubblicate in seguito.

La estradizione per parte del Governo austriaco sarà accordata per quei reati che sono qualificati di delitto dal Codice penale pontificio e punibili con una delle pene portate al libro I, Tit. IX, Art. 50, §§. 1, 2, 3, 4, e 6, dell' attuale edizione, o con pena della stessa specie e qualità, comunque fossero per denominarsi in una nuova edizione modificata e munita di nuove prescrizioni che piacesse al Governo pontificio di emettere.

A r t. 3.

Se da uno dei due Governi venisse richiesta la consegna di qualche individuo il quale avesse commesso fuori dei loro territori un reato pel quale vi fosse luogo a procedere nello Stato richiedente, si riservano le alte Parti contraenti di accordarne o no la consegna, avuto riguardo ai trattati vigenti con altri Domini, non che alle qualità e circostanze del reato.

La disposizione medesima avrà anche luogo per quelli che non fossero sudditi di alcuna delle due alte Parti contraenti e di cui si richiedesse la consegna.

A r t. 4.

Non è ammessa la estradizione a carico dell' individuo suddito per origine o per naturalizzazione o per domicilio legale nel territorio di uno Stato nel quale si è ricoverato dopo avere delinquito in quello dell' altro Governo. Procederanno in questo caso a norma delle patrie leggi le Autorità del proprio Governo, cui si farà pervenire nelle vie diplomatiche copia degli atti compilati.

Nel divario della pena applicabile pel reato avvenuto, a norma delle leggi del Governo richiesto, e la pena applicabile per lo stesso reato dove si è delinquito, verrà proferita la pena più mite. Della decisione che si pronunzierà, sarà inviata copia al Governo, nel cui Stato si è delinquito, allorchè essa avrà fatto passaggio in cosa già giudicata.

A r t. 5.

Qualora l' individuo di cui si domanda la estradizione, si trovasse imputato di reato anche nel territorio del Governo richiesto, la consegna sarà differita all' esito del giudizio e in caso di condanna, al tempo in cui sarà compiuta l' esecuzione della pena. Rimano però nelle facoltà del Governo richiesto, non differire la consegna dell' imputato o condannato quando il reato avvenuto nei suoi Stati fosse notabilmente meno grave di quello commesso negli Stati dell' altro.

A r t. 6.

Non si potrà fare grazia o concedere salvocondotto o impunità dal Governo che giusta la presente Convenzione si troverà nel caso di essere richiesto della consegna di qualche condannato o inquisito, in guisa che, se fossero stati accordati a simili rei, dovranno essere ritirati e di nium valore, venendo i medesimi giustamente domandati dall' altro Governo. Se il reo è in uno dei casi contemplati nell' Art. 4. per cui non abbia luogo la consegna, non gli si potrà concedere grazia o impunità se non se d' intelligenza e coll' adesione dell' altro Governo.

A r t. 7.

La domanda per arresto e per estradizione sarà sempre fatta per la via diplomatica e dovrà essere accompagnata da una copia autentica della sentenza, o del mandato di arresto, oppure da altro equivalente atto, spediti in ogni caso in forza di decisione dell' Autorità competente nel rispettivo Stato. Nel mandato dovrà essere designato il reato pel quale si domanda la estradizione, e la pena di cui è passibile, secondo le leggi dello Stato richiedente. Si aggiungeranno anche i connotati per facilitare le ricerche e l' arresto del delinquente e stabilirne la identità.

A r t. 8.

Nel caso di estradizione, l'imputato o condannato si consegnerà unitamente alle carte a lui sorprese, o compilate in occasione del suo arresto dalle Autorità del Governo richiesto ed agli oggetti che come relativi al reato si trovassero assicurati dalle Autorità medesime.

A r t. 9.

Gli oggetti sì furtivi che non furtivi, i quali nel corso del processo si riconoscessero appartenere a terze persone, dovranno dopo che se ne sarà fatto l'uso opportuno nel processo medesimo, restituirsi senza spesa veruna ai rispettivi proprietari, sempre che in seguito di legittima prova da dedursi innanzi il Giudice competente del luogo di loro domicilio, o avanti quello della causa, abbiano essi riportato su di ciò decreto favorevole.

La precedente disposizione verrà applicata anche nel caso in cui l'imputato o condannato fosse suddito dello Stato al quale venne diretta la domanda e la cui estradizione non deve quindi aver luogo a tenore dell'Art. 4.

A r t. 10.

Qualora per la formazione del processo occorra ad uno Stato la deposizione di testimoni dimoranti nell'altro, ovvero qualche copia di atto esistente in un pubblico Ufficio dello Stato richiesto, dovrà desso domandarsi mediante la consueta lettera requisitoria da dirigersi dall'uno all'altro Governo nelle vie ministeriali, salvi i casi di urgenza in cui potranno i rispettivi Tribunali, o Autorità rivolgersi l'una all'altra direttamente dandone però contemporaneo avviso nelle vie ministeriali, come sopra.

A r t. 11.

Tanto i Giudici quanto i Tribunali dell'uno e dell'altro territorio nella cui giurisdizione si trovassero inquisiti o condannati per misfatti o delitti rispettivamente contemplati nella presente Convenzione, dovranno dare vicendevolmente immediata esecuzione alle rispettive requisitorie per l'esame dei testimoni e per le altre verifiche ed indagini che potessero richiedersi e provvederanno eziandio alla pronta compilazione dei relativi processi, tenendo nelle reciproche richieste le vie ministeriali, salvi i casi di urgenza come all'articolo precedente.

A r t. 12.

Se in una procedura criminale aperta in uno degli Stati dei Governi contraenti fosse implicato alcun suddito dell'altro Governo, e nel corso del giudizio sorgesse il bisogno di sentire il correo o complice, lo Stato richiesto dovrà prestarsi alla domanda che gli venisse diretta di tale individuo, affinché il confronto abbia luogo nel territorio dello Stato richiedente, a condizione però, che cessato il bisogno, l'individuo venga restituito al proprio Governo onde essere giudicato dalle patrie Autorità. In tale caso lo Stato richiedente dovrà sopportare le spese per la conduzione dell'individuo arrestato sino al luogo della confrontazione e per la sua restituzione in patria, ed aver cura di farne sorvegliare la sicurezza.

A r t. 13.

Andranno a carico del Governo richiesto le spese fatte nei suoi Stati, così per compilazione di carte, per assunzione di testimonianze e per copie di atti, come per arresto, detenzione, mantenimento del detenuto povero, non che per trasporto dell'imputato o condannato nel luogo destinato per farne la consegna.

Entrano in questa disposizione anche le spese pel trasporto, nell'accennato luogo, degli oggetti assicurati come relativi al misfatto.

A r t. 14.

Relativamente ai disertori rimarrà ferma la Convenzione del primo Giugno 1821 fino a che non verrà altrimenti stabilito dalle alte Parti contraenti.

A r t. 15.

La presente Convenzione si pubblicherà negli Stati dei Governi contraenti dopo il cambio delle ratifiche, che avrà luogo in Roma fra due mesi o più presto se si può, e sarà in osservanza dopo giorni quindici da quello in cui verrà eseguito il detto cambio. Avrà essa la durata di cinque anni, e si avrà come rinnovata di quinquennio in quinquennio sino alla dichiarazione in contrario di uno dei due Governi, da doversi comunicare all'altro in via diplomatica, sei mesi almeno prima della scadenza del quinquennio.

In fede di che i sottoscritti Plenipotenziari hanno firmato la presente Convenzione e vi hanno apposto il sigillo dello loro armi. Roma, questo dì 5. Dicembre 1856.

G. Card. **Antonelli** m. p.
(L. S.)

Francesco Conte **Colloredo** m. p.
(L. S.)

Fordítás.

A szentséges szentháromság nevében.

Ő Szentsége IX. Pius pápa és Ő cs. k. apostoli Felsége I. Ferencz József Ausztriai Császár s a t.

Meglévén győződve, miszerint azon könynyűség, mellyel egyik állam gonosztevői a másik államban menedéket találhatnak s így magukat a törvények szigora alól kivonhatják, a gonosztevők számát szaporítja, s a mindkét állam köznyugalom s java tekintetében olly fontos tárgyra nézve a szükséges intézkedést megtenni akarván, elhatározták, miszerint a bíróságilag üldözött és elítélt egyének letartóztatása s kölcsönös kiadása iránt szerződvény kötéssék.

E végre meghatalmazottaikul kinevezték

Ő Szentsége:

Antonelli Giacomo bicornok ur ő eminentiáját Sz. Ágota alla Suburra-ról czimzett diakonust s ő Szentségének államtitkárját, s

Ő cs. k. apostoli Felsége

Gróf Colloredo-Wallsee Ferencz ur ő nagyméltóságát, a császári Lipót-rend nagykeresztjét, Ő cs. k. apostoli Felségének kamarását s titkos tanácsosát s a szent széknél lévő nagykövetét;

kik is kellő alakban tatált meghatalmazványaik kölcsönös előmmutatása után a következő czikkeben állapodtak meg:

1. cikk.

Minden egyén, ki a magas szerződő felek egyikének államaiban a jelen szerződvény 2. cikkében kijelent büntettek valamelyike miatt bíróságilag üldözötték vagy elítélve van, s a másik szerződő fél államterületére menekült, azon kormányának, mellynek területén a büntett elkövetett, diplomatiái utoni megkeresésire fogatassék el s fegyveres hatalmának adassék ki.

2. cikk.

Azon büntetésreméltó cselekvénynek, melyek miatt az előbbi cikk értelmében a kiadás a pápai kormány részéről megengedendő, azon cselekvények egyikének kell lennie, melyek az ausztriai birodalomban jelenleg hatályban lévő -vagy jövőre hatályba lépendő büntető törvények által büntettnék jelölve ki.

Az ausztriai kormány részéről a kiadás azon büntetésreméltó cselekvények miatt fog megengedtetni, mellyek a pápai büntető törvénykönyvben büntettnék nyilatkoztatvák s melyekre a jelenlegi kiadás I. kötetének IX. Czim 50. cikk 1, 2, 3, 4 és 6. §§-ban előadott büntetések vagy bármely más nevezet alatt, va-

Uebersetzung.

Im Namen der Allerheiligsten Dreieinigheit.

Seine Heiligkeit Pappst Pius IX. und Sr. k. k. Apostolische Majestät Franz Josef I., Kaiser von Oesterreich u. u. u.

In der Ueberzeugung, daß die Leichtigkeit für die Verbrecher des einen Staates, Zuflucht in dem anderen Staate zu finden, und sich auf diese Weise der Strenge der Gesetze zu entziehen, die Zahl der Verbrechen vermehrt, und in der Absicht, in Betreff eines für die öffentliche Ruhe und die Wohlfahrt beider Staaten so wichtigen Gegenstandes die nöthige Vorkehrung zu treffen, haben sich bestimmt gefunden, eine Uebereinkunft über die Anhaltung und gegenseitige Auslieferung der gerichtlich verfolgten und verurtheilten Individuen abzuschließen.

Zu diesem Ende haben Höchstselben zu Ihren Bevollmächtigten ernannt.

Seine Heiligkeit:

Seine Eminenz den Herrn Cardinal Giacomo Antonelli, Diakon von St. Agata alla Suburra, Höchsthohen Staatssecretär, und

Seine k. k. Apostolische Majestät:

Seine Excellenz den Herrn Grafen Franz von Colloredo-Wallsee, Großkreuz des kais. Leopold-Ordens, Kammerer und geheimer Rath Sr. k. k. Apostolischen Majestät und Allerhöchsteren Botschafter bei dem heiligen Stuhle;

welche nach gegenseitiger Vorweisung ihrer in gehöriger Form befundenen Vollmachten über folgende Artikel übereingekommen sind.

Art. 1.

Jedes Individuum, welches wegen eines der im §. 2 der gegenwärtigen Uebereinkunft bezeichneten Verbrechen in dem Gebiete des einen der hohen contrahirenden Theile gerichtlich verfolgt oder verurtheilt ist, und sich auf das Gebiet des andern geflüchtet hat, soll auf das, auf diplomatischem Wege zu stellende Ersuchen derjenigen Regierung, in deren Gebiete das Verbrechen begangen worden ist, angehalten und der bewaffneten Macht derselben ausgeliefert werden.

Art. 2.

Die strafbare Handlung, für welche im Sinne des vorhergehenden Artikels die Auslieferung von Seite der päpstlichen Regierung zugestanden werden wird, muß eine von denjenigen seyn, welche durch die gegenwärtig im Kaiserthume Oesterreich in Kraft stehenden oder künftighin zur Geltung gelangenden Strafgesetze als Verbrechen bezeichnet sind.

Die Auslieferung wird von Seite der österreichischen Regierung für diejenigen strafbaren Handlungen zugestanden werden, welche in dem päpstlichen Strafgesetzbuche als Verbrechen (delitto) bezeichnet und mit einer von den im I. Bande, Tit. IX, Art. 50, §§. 1, 2, 3, 4 und 6 der gegenwärtigen Auflage benannten Strafen belegt

Традъчере.

Апъ нъмеле пресънтелъ тринитъдъ.

Cantitatea Ca marele pontifiche Pius IX. mi Maiestatea Ca ч. р. Апостолікъ Франціскъ Іосефъ Императоръ Австріелъ ш. ч. І.

Фіиндъ конвінші къ нъмърълъ кримелоръ се дпмълешче prin змърълтеа къ каре криминаріи знісі етатъ ші нотъ къзта асілъ не територіалъ чезліалт етатъ ші аша дп ачестъ модъ се нотъ събраче де съв рігореа леуел, ші авандъ де късетъ а лъа тъсреле делінез дп прівінга знісі обіентъ де аша mare дп семълтеа пентръ пачеа ші бінеле пълікъ алъ амандспоръ етателоръ, аъ determinatъ а дпкеіа дптре сіно о конвенціоне пентръ аррестареа ші естрадареа речіпрокъ а персонеелоръ персекстате ші кондемнате жадекъторесче.

Спре ачестъ сконъ аъ денсмітъ де плінінгіапі аі сеі:

Cantitatea Coa:

Pe Eminența Ca domnălă kardinală Giacomo Antonelli, Diaconă de St. Agata alla Suburra, секретаріалъ сеі де етатъ ш. ч. І., ші Maiestatea Ca ч. р. Апостолікъ:

Pe Eccelexia Ca domnălă komite Франціскъ де Colloredo-Wallsee, крччоа mare а ordіnelă дпперътескъ леополдінъ, кзмпъраріс, консіларіс інтімъ алъ М. С. ч. р. Апостоліче ші амбасадоръ естраординаре а скарълă pontificăс.

Karl dsntъ че ші - аъ рескімватъ речіпрокаліміте плінінгіелелоръ ші ле аъ афлатъ дп форма къвінітъ, с'аъ дпвоітъ дптре сіно аснра змърторелоръ арлікъл:

Art. 1.

Фікаре персонтъ каре дп етателе ачесторъ дбе пъррі конпантангі се на фі фъкълъ къліпосъ ор се ва фі кондемнатъ жадекъторесче пентръ зпа дптре кримеле де карі е порпа дп §. 2 дп ачестъ конвенціоне, ші на фві не територіалъ чезліалт етатъ, черъндсео по кале дипломатікъ се на арреста ші естрада нстелел армате ачелы гъерніс не алъ кърсі територіс с'а коммісъ кріма.

Art. 2.

Фанта пенале пентръ каре дп дпделесъл артікълълі пречедите е а се кончедо естрадареа дп партеа гъерніалы pontificăс дече сь фіз зпа дптр'ачелеа, карі снт індікате ка кримо дп леліе пеналъ че аъ нстереа акзм дп імперіалъ австріакъ сеаъ карі се воръ еміто дп віторіс.

Estradarea din partea гъерніалы австріакъ се ва кончедо пентръ ачеле фанта пеналъ, карі дп кодичеле пенале pontificăс снт індікате ка кримо (delitto) ші се пенденсекъ къ зпа дптре пенденселе нміте дп томълъ I. Tit. IX. art. 50, §§. 1, 2, 3, 4 ші 6 дп edісінеа де фауъ, ор къ пенденс де ачеламі фелъ ші

lamelly új, megváltoztatott s új határozatokkal ellátott kiadásban, melyet a pápai kormány közzétenni szükségesnek találand, hasonló fajú és minőségű büntetések szabvák.

3. cikk.

Ha a két kormány egyikének részéről oly egyének kiadása követeltetik, mely mindkét rész területén kívül valamely oly bűntettet követett el, melyre nézve a megkereső állam területében a bírósági üldözésre ok létezik, úgy a magas szerződő felek maguknak fentartják a más államokkal létező szerződésekre, valamint a büntett minőségére s körülményére való tekintettel a kiadás megengedését vagy megtagadását.

Ugyanazon határozat érvényes azok iránt is, kik nem alattvalói a két magas szerződő felek egyikének és kiadásuk követeltetnék.

4. cikk.

Olly egyén kiadása nem engedtetik meg, ki születése, honosulása vagy törvényes lakhelye szerint, a két állam közül, annak alattvalói minőségével bir, hová valamely büntett elkövetése után menekült. Ezen esekben a saját kormányhatóságok, mellyekkel az összes vizsgálati iratok másolatban, diplomatiail uton közlendők, a hazai törvények határozatai szerint fognak eljárni.

Ha az elkövetett büntetetre a megkeresett állam törvényei szerint szabott büntetés attól, mely azon állam törvényei szerint volna alkalmazandó, mellyben a büntett elkövetetett, különböznék, úgy az enyhébb büntetés szabandó. Azon kormánynak, mellynek területén a büntett elkövetetett, a hozandó határozat, jogereüvé váltával. másolatban közlendő.

5. cikk.

Ha valamely egyén, mellynek kiadása kéretik, a megkeresett kormány államterületén elkövetett büntetésre wéltő cselekvénnyel is vádoltatik, úgy a kiadás a vizsgálat befejezéséig s elítélés esetére a büntetés kiálltaig elhalasztandó. A megkeresett kormánynak azonban szabadságában áll, a vádlott vagy elítéltnék kiadását nem halasztani, ha a saját területén elkövetett büntetésre méltó cselekvény, az idegen országban elkövetettnél jóval csekélyebb.

sind, oder mit Strafen der gleichen Art und Beschaffenheit, unter was immer für einer Benennung in einer neuen veränderten und mit neuen Bestimmungen versehenen Auflage, welche die päpstliche Regierung zu veröffentlichen sich bewegen finden wird.

Art. 3.

Wenn von einer der beiden Regierungen die Auslieferung eines Individuums verlangt wird, welches außerhalb des beiderseitigen Gebietes ein Verbrechen begangen hat, in Betreff dessen in dem Gebiete des ersuchenden Staates Grund zur gerichtlichen Verfolgung vorliegt, so behalten sich die hohen contrahirenden Theile vor, die Auslieferung zu bewilligen oder nicht, mit Berücksichtigung sowohl der mit anderen Staaten bestehenden Verträge, als der Beschaffenheit und der Umstände des Verbrechens.

Dieselbe Bestimmung hat in Beziehung auf Diejenigen zu gelten, welche keine Unterthanen eines der beiden hohen contrahirenden Theile sind, und deren Auslieferung verlangt würde.

Art. 4.

Die Auslieferung wird nicht zugestanden in Betreff eines Individuums, welches nach seiner Geburt, Naturalisirung oder gesetzlichem Domicil die Unterthanseigenschaft in dem Gebiete desjenigen der beiden Staaten besitzt, wohin es sich nach Begehung eines Verbrechens auf dem Gebiete des anderen geflüchtet hat. In diesem Falle werden die Behörden der eigenen Regierung, welchen die gesammten Untersuchungsacten in Abschrift auf diplomatischem Wege mitzutheilen sind, nach den Bestimmungen der vaterländischen Gesetze vorgehen.

Wenn die Strafe für das begangene Verbrechen nach den Gesetzen des ersuchten Staates von derjenigen abweicht, welche nach den Gesetzen des Staates, wo das Verbrechen begangen worden, in Anwendung käme, so soll die mildere Strafe vorgezogen werden. Derjenigen Regierung, auf deren Gebiete das Verbrechen stattgefunden hat, ist von dem zu fällenden Erkenntnisse, sobald dasselbe rechtskräftig geworden, eine Abschrift mitzutheilen.

Art. 5.

Wenn das Individuum, dessen Auslieferung verlangt wird, zugleich einer strafbaren Handlung auf dem Gebiete der ersuchten Regierung beschuldiget ist, so soll die Auslieferung bis zum Schluß des gerichtlichen Verfahrens, und im Falle der Verurtheilung, bis nach Ueberstehung der Strafe aufgeschoben werden. Es bleibt jedoch der ersuchten Regierung freigestellt, die Auslieferung des Beschuldigten oder Verurtheilten nicht aufzuschieben, wenn die auf ihrem Gebiete verübte strafbare Handlung bedeutend geringer ist, als das auf dem Gebiete der anderen begangene Verbrechen.

калитате нѣмѣаскѣ .орі кѣм се ворѣ нѣми дн о едичисне нѣ модификатѣ ші провѣзѣтѣ кѣ дичисечисни нѣ, кѣре ва аѣла кѣ калѣ а о нѣблика гѣбернѣлѣ понтиѣичѣ.

Artik. 3.

Даѣ знѣлѣ динт'ачесте доѣре гѣберне ва чере естрадареа знеі персѣне кѣре аѣарѣ де териториѣле лорѣ а коммисѣ о кримѣ дн провинѣа кѣреѣа не териториѣлѣ статѣлѣ речерѣторѣ есичте мотивѣ де персечѣисне жѣдекѣторѣаскѣ, атѣнѣ амѣндѣе днпалѣле пѣрѣї конѣранѣнѣї ші ресерѣвѣ дрепѣлѣ де а конѣде естрадареа ор ва, авѣндѣ дн ведере атѣлѣ трапѣтеле дн кеѣате кѣ алѣ стѣте кѣлѣ ші калитатеа ші дн преѣїзѣрѣїле кримѣї.

Ачѣастѣ дичисечисне се ва обсерѣа ші атѣнѣї, кѣндѣ се ва чере естрадареа ачелорѣ персѣне, кѣрѣ нѣ сѣнт сѣдїїї ачѣсторѣ пѣрѣї конѣранѣнѣї.

Artik. 4.

Нѣ се ва конѣде естрадареа дн провинѣа ачелѣї персѣне, кѣре дѣнѣ пасчере, патѣра-лицѣре ор domicilѣлѣ легѣле поссѣде калитатеа де сѣдїїї дн териториѣлѣ ачелѣї стѣтѣ не кѣре а ѣшїтѣ дѣнѣ че а коммисѣ крїма не териториѣлѣ чѣлѣлѣлѣ стѣтѣ.

Дн ачѣстѣ кѣсѣ асторїѣїїле гѣбернѣлѣї пропрїѣ, кѣрѣра лї се ворѣ трѣїте дн копїѣ не калѣ дипломатїкѣ тѣте антѣле де инвестїгѣисне, ворѣ прочѣде дѣнѣ дичисечиснїле леѣїлорѣ дн patria лорѣ.

Даѣ дѣнѣ леїїле стѣтѣлѣї речерѣтѣ, пѣдеѣанѣа пѣнѣрѣ крїма коммисѣ нѣ ва ѣї тотѣ ачѣеа кѣре е шї дѣнѣ леїїле стѣтѣлѣї не алѣ кѣрѣї територїѣ с'а коммисѣ крїма, атѣнѣї се ва апплїка пѣдеѣанѣа чѣа маї блѣндѣ. Гѣбернѣлѣї не алѣ кѣрѣї територїѣ с'а коммисѣ крїма се ва трѣїте о копїѣ дѣнѣ сѣнѣїнѣа че е а се пропѣнѣїа дндатѣ че ачѣастѣ ва пѣса дн пѣтере де леѣе.

Artik. 5.

Даѣ о персѣнѣї дн провинѣа кѣреѣа се чере естрадареа, се ва ѣї ѣѣкѣтѣ тотѣеодѣтѣ кѣлпосѣ де о ѣанѣтѣ пѣнѣле шї дн териториѣлѣ стѣтѣлѣї делѣ кѣре с'а речерѣтѣ, атѣнѣї естрадареа се ва прѣлѣнѣїї пѣлѣ атѣнѣї пѣлѣ кѣндѣ се ва терпїна прочѣсѣра жѣдекѣторѣаскѣ, шї дн кѣсѣ де конѣдѣнѣре, пѣлѣ кѣндѣ се ва ѣї сѣѣѣерїтѣ пѣдеѣанѣа. Днсе кѣ тѣте ачѣестѣа гѣбернѣлѣї речерѣтѣї арѣ воїѣ лїверѣ де а нѣ прѣлѣнѣїї естрадареа кѣлпосѣлѣї ор конѣдѣнѣ-тѣлѣї, декѣтѣва ѣанѣа пѣнѣле коммисѣ не териториѣлѣї лѣї, ва ѣї кѣ мѣлѣї маї мїкѣѣѣ де-кѣлѣї крїма коммисѣ не териториѣлѣї чѣлѣлѣлѣї стѣтѣ.

6. cikk.

Kegyelmezések vagy szabad menetek vagy büntetlenségnek biztosításai azon kormány részéről, mellyhez jelen egyezmény folytán valamely elitelt vagy vizsgálat alatt álló egyének kiadatása iránti megkeresvény intéztetik, nem adathatnak olyképen, miszerint azok visszavetteknek és érvényteleneknek volnának tekintendők, azon esetre, ha olly vádlottaknak adattak volna, kiket a másik kormány jogosan visszakövetel. Ha a vádlott a 4. cikkben említett esetek valamelyikében létezik, mellyek miatt kiadatásának helye nincs, úgy annak sem kegyelem sem büntetlenség a másik kormány tudtán s beleegyezésén kívül nem adathatik.

7. cikk.

Az elfogadás és kiadás iránti megkeresés, mindenkor diplomatiail uton tétessék, s az illető hatóság részéről hozott ítélet vagy kibocsátott elfogadási parancs vagy ahoz hasonló hataly okmány hitelesített másolatja által kísértessék, mellyeknek az érdeklött állam illető hatósága által hozott határozat erejénél fogva kell kiadva lenniök. Ezen elfogadási parancsban azon büntetésreméltó cselekvények megjelelése, melly miatt a kiadás szorgalmaztatik, valamint az arra a megkereső állam törvényei szerint szabott büntetés tétessék ki. Továbbá olly célból, hogy a gonosztevő könnyebben felkeressék és elfogathassék valamint, hogy a személynek ugyanazonsága könnyebben megállapíthatassék, annak személyleírása a megkeresvényhez melléklendő.

8. cikk.

Kiadás esetére a vádlott vagy elitelt a nála talált vagy az elfogadása alkalmával a megkeresett kormány által lefoglalt papirokkal, valamint azon tárgyakkal együtt adatik át, mellyek mint a büntetthez vonatkozók az illető hatóság által őrzés alá vétettek.

9. cikk.

Az eltulajdonított, valamint más tárgyak, mellyek a vizsgálat folyta alatt harmadik személyeket illetőknek ismertettek, az ezen eljárás tekintetéből használatuk után, az illető tulajdonosoknak költségmentesen visszaadandók, föltéve, hogy ezek, lakásul illető bírója vagy a vizsgáló bíró előtt teljesített törvényszerű igazolás folytán részükre kedvező határozatot eszközöltek ki.

A fentebbi határozat azon esetben is alkalmazandó, ha a vádlott vagy elitelt a megkeresett állam alattvalója, s ha ennek folytán kiadatásának a 4. cikk értelmében nem lenne is helye.

Art. 6.

Begnadigungen oder Zusicherungen eines fremden Geleites oder der Straflosigkeit können von Seite derjenigen Regierung, an welche zu Folge der gegenwärtigen Uebereinkunft das Ersuchen um die Auslieferung eines Verurtheilten oder in Untersuchung befindlichen Individuums ergeht, nicht ertheilt werden, dergestalt, daß dieselben zu widerrufen und für ungiltig zu halten wären, im Falle sie solchen Angeklagten zugestanden worden, welche die andere Regierung rechtmäßig zurückfordert. Wenn der Beschuldigte sich in einem der im Art. 4 vorgeesehenen Fälle befindet, für welche die Auslieferung nicht stattfinden soll, so kann demselben weder Begnadigung noch Straflosigkeit zugestanden werden, außer im Einvernehmen und mit Einwilligung der anderen Regierung.

Art. 7.

Das Ersuchen um die Anhaltung und Auslieferung wird jedesmal auf diplomatischem Wege gestellt und soll dasselbe von einer beglaubigten Abschrift des Erkenntnisses oder des Verhaftsbefehles oder von einem anderen Actenstücke von gleicher Wirksamkeit begleitet seyn, welche jedenfalls kraft eines Beschlusses der competenten Behörde des betreffenden Staates ausgefertigt seyn müssen. Der Verhaftsbefehl hat die Bezeichnung der strafbaren Handlung, wegen welcher die Auslieferung verlangt wird, und der Strafbestimmung zu enthalten, welche auf dasselbe nach den Gesetzen des ersuchenden Staates anzuwenden ist. Es ist demselben ferner eine Personbeschreibung beizufügen, um die Auffuchung und Anhaltung des Verbrechers zu erleichtern und dessen Identität festzustellen.

Art. 8.

Im Falle der Auslieferung wird der Beschuldigte oder Verurtheilte zugleich mit den bei ihm vorgefundenen oder bei seiner Verhaftung von den Behörden der ersuchten Regierung in Beschlag genommenen Papieren überliefert, sammt den Gegenständen, welche, als auf das Verbrechen bezüglich, von den genannten Behörden in Sicherheit gebracht worden sind.

Art. 9.

Sowohl die entwendeten Gegenstände, als andere, welche im Laufe des gerichtlichen Verfahrens als dritten Personen zugehörend erkannt werden sollten, sind nach dem zum Behufe dieses Verfahrens gemachten Gebrauche den betreffenden Eigenthümern kostenfrei zurückzustellen, vorausgesetzt, daß dieselben in Folge gesetzmäßiger Nachweisung vor dem competenten Richter ihres Domicils oder vor dem Untersuchungsrichter ein für sie günstig lautendes Erkenntniß erlangt haben.

Die vorstehende Bestimmung hat auch in dem Falle in Anwendung zu kommen, wenn der Angeklagte oder Verurtheilte ein Unterthan des ersuchenden Staates ist, und wenn somit seine Auslieferung laut Art. 4 nicht stattfinden hat.

Artik. 6.

Аггратио́ри о́р ассе́кэри́ де са́воко́ндэти́ о́р де не́неде́нцире, нэ се ворэ нэте́ ко́нче́ де кэ́рэ аче́лэ гэ́бернэ, де́ла ка́ре не те́ме́лэ а́честе́и ко́нвенци́ни се ва́ чере́ е́страда́реа днел персо́не ко́ндемнате́ о́р нэсе́ е́сэлэ́ инвешти́чэ́не а́чфе́лэ, а́нкетэ́ а́честе́а ворэ́ фи́ а се́ рево́ка ми́ де́кларэ́ де нэ́ле а́н касэ́лэ кэ́ндэ́ се ворэ́ ко́нче́де а́зпро́э кэ́ноуи́ не ка́рл че́ла́лэ́ е́та́тэ́ а́ре дренэ́тэ́ дэ́нэ́ ле́че а-1 ре́чере. Да́кэ а́нкетэ́а́лэ́ се ва́ а́фла́ а́н касэ́лэ́ динре́ касэ́ри́е инди́кэте́ а́н арти́к. 4. не́нтрэ́ ка́рл нэ́ е перми́е́ е́страда́реа, а́лснчи́ лэ́и нэ́ i се ва́ нэ́те́ ко́нче́де а́ггратио́ре о́р не́неде́нцире де́ нэ́ се ва́ а́нче́ле́че́ ми́ а́нвои́ ми́ че́ла́лэ́ гэ́бернэ́.

Artik. 7.

Чере́реа не́нтрэ́ а́ррестэ́ре ми́ е́страда́ре се ва́ трэ́ми́те то́дэсна́ не ка́ле́ динло́мати́кэ́ ми́ ва́ фи́ а́нко́пирэ́ де о́ ко́нцэ́ а́грати́а́тэ́ дэ́нэ́ е́а́нтинэ́́ о́р дэ́нэ́ ма́ндэ́а́лэ́ де а́ррестэ́ре, о́р де нэ́ а́лэ́ а́нэ́ де а́честе́и ва́ло́ре. ка́рл де́се́ е́ се́ е́неде́а́кэ́ а́а то́тэ́ а́нкетэ́а́лэ́ре́ а́н а́рма де́визи́не́и де́перэ́тро́пие́и ко́мунетинэ́́ дин е́та́тэ́ ре́септи́вэ́.

А́н ма́ндэ́а́лэ́ де а́ррестэ́ре се ва́ инди́кэ́ фа́нла не́на́ле не́нтрэ́ ка́ре се́ чере́ е́страда́реа перэ́км ми́ не́доа́нса́ че́ е а́ се а́нпэ́лика́ дэ́нэ́ ле́чэ́ле е́та́тэ́лэ́ де кэ́рэ́ ка́ре се́ фа́че́ чере́-роа. Снре́ а́ а́нво́ра че́рка́реа ми́ а́ррестэ́реа крими́на́ри́а́лэ́ перэ́км ми́ снре́ а́ ко́нцэ́ла́ и́де́нти́лато́а лэ́и, се ва́ а́лэ́тэ́ра́ а́ннэ́ а́честэ́ ма́ндэ́а́тэ́ ми́ де́скри́ереа́ персо́нел.

Artik. 8.

А́н касэ́́ де е́страда́ре се ворэ́ трэ́ми́те́ кэ́ а́нкетэ́а́лэ́ о́р ко́ндемнэ́а́лэ́ то́дэо́датэ́ ми́ то́те хэ́рли́е́ ка́рл се ворэ́ а́фла́ а́а дэ́нэ́сэ́лэ́ о́р ка́рл а́а а́ррестэ́ре се ворэ́ ко́нпэ́ла́ де кэ́рэ́ де́перэ́тро́пие́ле е́та́тэ́лэ́ ре́чере́тэ́ перэ́км ми́ то́те о́биенте́ле́ кэ́ ка́рл с'а́ ко́мми́е́к крими́ ми́ се ворэ́ а́фла́ а́н се́кэ́рпэ́те́ а́а нэ́ми́теле́ де́перэ́тро́пие́.

Artik. 9.

То́те о́биенте́ле́ фэ́рпэ́те о́р не́фэ́рпэ́те ка́рл а́н кэ́рэ́лэ́́ прочесэ́ре́и жэ́де́кэ́тро́песчл се ворэ́ кэ́нпосче́ кэ́ е́а́нл а́ле а́лора́, дэ́нэ́ терми́на́-реа́ прочесэ́ре́и се ворэ́ ре́кли́си́ фэ́рэ́ снэ́се́ ре́септи́ви́лорэ́́ про́пэ́ри́а́ри́ прэ́сэ́ннэ́нжэ́ндэ́се́ кэ́ а́честэ́а́ а́н а́рма ко́мпро́вэ́ре́и а́грати́ а́нaintе́а жэ́де́а́лэ́ ко́мпетинте́ а́лэ́ до́мичи́а́лэ́лэ́́ лорэ́́, о́р а́нaintе́а жэ́де́а́лэ́ де́ инвешти́чэ́не, ворэ́ кэ́-нэ́та́ е́а́нтинэ́́́ фаво́рпэ́ро́е не́нтрэ́́ сине́.

А́чоа́цла́ дичэ́сечэ́не́ се ва́ а́нпэ́лика́ ми́ а́н касэ́́лэ́, кэ́ндэ́ а́нкетэ́а́лэ́́ о́р ко́ндемнэ́а́лэ́́ ва́ фи́ е́сдэ́тэ́лэ́́ е́та́тэ́лэ́́ ре́чере́тэ́́, ми́ кэ́ндэ́́ прпн а́рма́ре не те́ме́лэ́́ арти́к. 4 е́страда́реа́ н'а́ре́ локэ́́.

mellyek a vádlottnak vagy elítéltnak azon helyrei szállításából eredtek, hol a kiadásnak kellend történnie.

Ezen határozat azon tárgyoknak a most említett helyrei szállítása tekintetében is hatályos, mellyek mint a büntettre vonatkozók léfoglaltanak.

14. cikk.

A szökött katonákat illetőleg az 1821 június 1-jén kelt szerződvény mindaddig hatályba maradand, míg a magos szerződő felek e tárgyban jónak nem találандják mást határozni.

15. cikk.

Jelen szerződvény a jóváhagyások kicserélése után, melly Romában két hónap alatt vagy ha lehet korábban megtörténendik, a szerződő kormányok államaiban közzé fog tétetni s az említett kicserelés teljesítése után, tizenégy nap alatt hatályba lépend. Jelen egyezvény öt évig marad érvényben s öt évről öt évre megújítottnak tekintendő, a két kormány egyikének ellenkező nyilatkozatáig, melly nyilatkozat a másik kormánnyal diplomatiail uton s legalább hat hónappal az öt évi határidő letelte előtt közlendő.

Minek bizonyságául az alulirt meghatalmazottak jelen szerződvényt aláírták s pecséteikkel megerősítették.

Roma 1856 decembes 5-kén.

G. Antonelli bibornok s. k.

(P. H.)

Gróf Colloredo Ferencz s. k.

(P. H.)

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio adpromittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatueros esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas Manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur Mediolani die vigesima septima mensis Januarii anno millesimo octingentesimo quinquagesimo septimo, Regnorum Nostrorum nono.

Franciscus Josephus.

(L. S.)

Comes a Buol-Schauenstein m. p.

Ad Mandatum Sacrae Caesareae Regiae et Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes Vesque de Püttlingen m. p.

C. R. Consiliarius aulicus et ministerialis.

losen Verhafteten erwachsen, sowie jene des Transportes des Beschuldigten oder Verurtheilten an den Ort, wo dessen Auslieferung stattzufinden hat.

Diese Bestimmung gilt auch in Betreff des Transportes an den besagten Ort von solchen Gegenständen, welche als auf das Verbrechen bezüglich, in Beschlag genommen worden sind.

Art. 14.

In Beziehung auf die Deserteure bleibt der Vertrag vom 1. Juni 1821 so lange in Wirksamkeit, als die hohen contrahirenden Theile nicht anders zu beschließen für gut befinden.

Art. 15.

Die gegenwärtige Uebereinkunft wird nach Auswechslung der Ratificationen, welche in Rom in dem Zeitraume von zwei Monaten, oder wo möglich früher, stattfinden soll, in den Staaten der contrahirenden Regierungen kundgemacht werden, und sie wird 14 Tage nach Vollziehung der besagten Auswechslung in Wirksamkeit treten. Sie hat für die Dauer von fünf Jahren zu gelten und wird von fünf zu fünf Jahren als erneuert angesehen, bis zur gegentheiligen Erklärung von Seite einer der beiden Regierungen, welche Erklärung der anderen auf diplomatischem Wege wenigstens sechs Monate vor Ablauf des fünfjährigen Termines mitgetheilt werden soll.

Urkund dessen haben die gefertigten Bevollmächtigten gegenwärtige Uebereinkunft unterzeichnet und ihre Siegel beigedrukt.

Rom am 5. December 1856.

G. Card. Antonelli m. p.

(L. S.)

Franz Graf Colloredo m. p.

(L. S.)

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio adpromittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatueros esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas Manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur Mediolani die vigesima septima mensis Januarii anno millesimo octingentesimo quinquagesimo septimo Regnorum Nostrorum nono.

Franciscus Josephus m. p.

(L. S.)

Comes a Buol-Schauenstein m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae Regiae et Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes Vesque de Püttlingen m. p.

C. R. Consiliarius aulicus ac ministerialis.

stante cerakъ. mi an srmъ спеселе pentpъ транспортъхъ днкълатъхъ op kondemnatъхъ пълъ ла локъхъ предърел.

Тотъ ачсакъ днкъсчсине се ва обсерва ми ан привинга транспортъхъ пълъ ла локъхъ нсмитъ а ачелоръ обiente. карі се воръ фі конфікатъ ка обiente къ каре с'а коммисъ крима.

Artik. 14.

An privinga desertoriorъ ръмъне ан antivitate trantatъхъ din 1. Iunie 1821, пълъ атхчй, пълъ къндъ аналете пъррй контрапангй нъ воръ афла къ кале а decide алъ чева.

Artik. 15.

Днъ рескимвареа ратификациоръ че о а се фаче ан Рома ан ретимъ де дое анй, op дакъ се ва нстé ми маі кърдъ, се ва пълъка ачсакъ конвенчине ан етателе амандоръ рсернелоръ контрапангй, ми ва интра ан antivitate днъ че воръ тече патрспрезече зиле деля рескимвареа нсмителоръ ратификацини. Ачсакъ конвенчине ва авé нстере по чинчй анй ми се ва концидера де ретимъ дин чинчй ан чинчй анй пълъ атхчй, пълъ къндъ зна динтрачсете дое пъррй контрапангй нъ со ва декіара ан контра, декіарароа апол се ва тръмиле не кале дипломатикъ ми десе съ со факъ чедънъгидъ къ меце анй аналете до еспіароа терминъхъ де чинчй анй.

Суре адесеріре нсмитил аналетерігй аъ ескрісъ ачсакъ конвенчине ми аъ нсчъ не еа сіпїлеле лоръ.

Roma an 5. Decembre 1856.

G. Kapd. Antonelli m. p.

(L. S.)

Kom. Францискъ Colloredo m. p.

(L. S.)

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio adpromittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatueros esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas Manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur Mediolani die vigesima septima mensis Januarii anno millesimo octingentesimo quinquagesimo septimo Regnorum nostrorum nono.

Franciscus Iosephus.

(L. S.)

Comes a Buol-Schauenstein m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes Vesque de Püttlingen m. p.

Cons. Aul. et Ministerialis.

Rendelete

a bel- és pénzügyi ministeriumnak s a Császár Ő Felsége katonai központi kancelláriájának 1857 márczius 27-ről.

kiható minden koronaországokra, a katonai határőrséget kivéve,

a katonaság beszállásolására, a beszállásolási szabály szerint kiállított épületeknek s helyiségeknek használható állapotban való tartása, továbbá meszelése és tisztogatása tárgyában.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 69. sz. kiadatott ápril 15-kén 1857.

Azon épületek és helyiségek használható állapotban való tartása, meszelése és tisztogatása tárgyában, melyek a hadsereg beszállásolása iránt, 1851 május 15. kelt szabály (birod. törv. lap 124. sz.) értelmében előállítatnak, az 1857 február 25. kelt legfelsőbb határozvány folytán, a következő határozatok hatályosak:

1. §.

Azon épületek és helyiségek használható állapotban való tartását és meszelését, melyek az említett szabály 11. §-sa értelmében a legénységnek s a szolgálati lovaknak beszállásolására, a katonai kincstárból a legénység s lavakért adandó kárpótlás mellett, kiállítatnak, az tartozik teljesíteni, ki ezen helyiségeket kiállította.

2. §.

Az illy épületeket és helyiségeket a katonaságnak kimeszelve és kitisztogatva kell átadni, s az azokban megrakott legénységi szobák, konyhák, árnyékszékek és istalók minden második évben, a lépcsők s folyosók minden harmadik évben bemeszelendők.

3. §.

Ezen időn kívül a bemeszelés csak rendkívüli esetekben előforduló s egy közös bizottság által kinyomozandó és bizonyítandó szükség alkalmával lesz teljesítendő.

4. §.

Az időnkénti tisztogatást, különösen a padlók, az ablakok és ajtók mosását az tartozik teljesíteni, ki ezen épületeket és helyiségeket használja.

5. §.

Az ezen rendelet 1. §-ban kijelelt épületeken kívül, a katonaság számára az 1851

B e r o r d n u n g

des Ministeriums des Innern, des Finanzministeriums und der Militär-Central-Kanzlei Seiner Majestät des Kaisers vom 27. März 1857,

wirksam für alle Kronländer, außer der Militärgränze,

Die Erhaltung der, zur Unterkunft des Militärs nach der Einquartierungsvorschrift beigeestellten Gebäude und Räumlichkeiten im brauchbaren Stande, dann das Weißen und Reinigen derselben betreffend.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XVII. Stück No. 69, ausgegeben am 15. April 1857.

In Bezug auf die Erhaltung im brauchbaren Stande, das Weißen und Reinigen der Gebäude und Räumlichkeiten, welche nach der Vorschrift für die Einquartierung des Heeres vom 15. Mai 1851 (Nr. 124 des Reichs-Gesetz-Blattes) beigeestellt werden, haben in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 25. Februar 1857 die nachstehenden Bestimmungen zu gelten:

§. 1.

Die Erhaltung im brauchbaren Stande, dann das Weißen jener Gebäude und Räumlichkeiten, welche nach dem §. 11 der erwähnten Vorschrift zur Unterkunft der Mannschaft und der Dienstpferde gegen die vorgeschriebene Vergütung für Mann und Pferd aus dem Militär-Meraz beige stellt werden, liegt Demjenigen ob, welcher sie beige stellt hat.

§. 2.

Solche Gebäude und Räumlichkeiten sind dem Militär geweiht und gereinigt zu übergeben, und die belegten Gemeinzimmer, Küchen, Aborte und Stallungen in denselben jedes zweite Jahr, die Stiegen und Gänge jedes dritte Jahr zu weißen.

§. 3.

Außer dieser Zeit ist das Weißen nur bei einer durch außerordentliche Umstände eingetretenen Nothwendigkeit, welche durch eine gemeinschaftliche Commission erhoben und nachgewiesen werden muß, vorzunehmen.

§. 4.

Das zeitweise Reinigen, insbesondere das Waschen des Fußbodens, der Fenster und Thüren ist Sache des Benützers dieser Gebäude und Räumlichkeiten.

§. 5.

In Bezug auf die Erhaltung im brauchbaren Stande, das Weißen und Reinigen aller an-

Ординъцинеа

minicetepizaxi de interne, a minicetepizaxi de Finance si a kancelariel centrali militari a Maicetatei Sale Imperatixaxi, din 27. Martie 1857,

pentru tote ȳerale imperiale, afară de confinaxi militare,

despre ȳinerea ȳn stare baxă pentru si despre albirea si ȳrȳzirea edifiȳielor si localitȳilor cari daxă normative de ȳncortelare ce voră proȳra pentru localitȳi militare.

ȳn baxletinxă imperiale ȳnȳnaxi LXVII, Nr. 69, estrapată ȳn 15. Aprilie 1857.

Pe temelă prescriptivă ȳnȳnaxi din 25. Faxă 1857, ce voră obserba ȳnȳnaxi de prescriptivă ȳn privinȳa ȳinerei ȳn stare baxă pentru si ȳn privinȳa albirei si ȳrȳzirei edifiȳielor si localitȳilor, cari daxă normative de ȳncortelarea octei din 15. Faxă 1851 (bax. imp. N. 124), ce voră proȳra pentru militare:

§. 1.

ȳncortelarea de a ȳine ȳn stare baxă de a albi edifiȳiele si localitȳile cari daxă §. 11 din naximă normative ce voră proȳra pentru soldaȳii si cari de serbixă, - pelaxă rexonificare prescriptivă pentru fixcare feȳior si cală din erarixă militare, kade a ȳnȳra aȳelvia ce le a proȳrată.

§. 2.

ȳncortelarea de a ȳine ȳn stare baxă de a albi edifiȳiele si localitȳile ce voră preda albite si ȳrȳzite militare, si kamerele pentru soldaȳii simli pentru si ȳnȳre, aborturile si staxele ce voră albi totă la dolani, ear' scaxele si ambitele totă la trei ani.

§. 3.

Afară de aȳestă timă ce voră albi naximal kaxdă va prescria necesitatea din ȳncortelare estrapordinari, kare ce va konctata si komprova de ȳtră o komisiune komitaxă.

§. 4.

ȳrȳzirea timparixă, si ȳn spedie staxelarea pavimentaxi, a ferestlor si a ȳnȳlor e detorninga ȳelă ce folosesc aȳestă edifiȳiele si localitȳile.

§. 5.

ȳn privinȳa ȳinerei ȳn stare baxă pentru si ȳn privinȳa albirei si ȳrȳzirei ȳ-

védsegnél szolgálatban lévő, s a jog-tudori fokozattal bíró fogalmazó gyakornokok akkor is bocsatandók, ha a három évigleni ügyvédi gyakorlat nélkül, legalább egy évi gyakorlatot a pénzügyi ügyvédségnél töltöttek.

3. §.

Ha valamely fogalmazó gyakornok, ki az ügyvédi vizsgálatot, a pénzügyi ügyvédségnél töltött egy évi gyakorlat után letette, ügyvédi állomásért folyamodnék, úgy az 1854 október 11. kelt ministeri rendelet 2. §-ban előszabott egyéb föltételeken kívül, az ezen 2. §-ban rendelt három évi ügyvédi gyakorlatot köteles igazolni, melly azonban az ügyvédi vizsgálatot megelőzhette vagy követhette.

4. §.

A vizsgáló bizottmányba, melly előtt az ügyvédi vizsgálat tartatik, azon esetre, ha a jelelt a pénzügyi ügyvédség valamely fogalmazó gyakornoka, az elnökön s két főtörvényszéki tanácsoson kívül, egy ügyvéd helyett a pénzügyi ügyvédség hivandó meg, ki azonban magát annál a pénzügyi ügyvédség valamely tanácsosa által képviseltetheti.

5. §.

A pénzügyi ügyvédségi vizsgálat a politikai és pénzügyi igazgatás tárgyabani törvényeket s intézményeket, a pénzügyi törvények elleni kihágások s azok megbüntetése iránt kelt törvényeket is ideértve tartalmazandja s mindenek előtt azon viszonyokra irányzandó, melyekben ezen törvények és szabályoknak, továbbá a közöttük, valamint a közöttük s a polgári jog között létező összefüggés ismerete, a pénzügyi ügyvédség hivatásához tartozik.

6. §.

A pénzügyi ügyvédségi vizsgálatra azon jelelték bocsatathatnak, kik azt igazolni képesek, hogy valamely pénzügyi ügyvédségnél, valamely politikai hatóságnál vagy valamely vezérlő pénzügyi hatóságnál a fogalmi gyakorlatban, vagy mint figyelők vagy joggyakornokok a bírósági gyakorlatban legalább is egy évet megfelelő szorgalommal töltöttek.

7. §.

A pénzügyi ügyvédségi vizsgálat az országos pénzügyi igazgatóságnál, Magyarorszában az országos pénzügyi igazgatósági osztályok egyikénél, annak székhelyén s az elnök, Magyarorszában ezen hatóság főnökének fővezetése alatt, egy bizottmány által tartandó, melly a helybenlévő főtörvényszékek vagy

jedoch die bei einer Finanzprocuratur in Verwendung stehenden, mit dem juridischen Doctorgrade versehenen Conceptspracticanten zuzulassen, wenn sie, ohne die dreijährige Advocaturspraxis zurückgelegt zu haben, wenigstens eine Einjährige Praxis bei der Finanzprocuratur vollstreckten.

§. 3.

Sollte ein Conceptspractikant, der die Advocaturprüfung nach einer zurückgelegten Einjährigen Praxis bei der Finanzprocuratur abgelegt hat, um eine Advokatenstelle einschreiten, so hat er nebst den übrigen in dem §. 2 der Ministerial-Verordnung vom 11. October 1854 vorgeschriebenen Bedingungen auch die in diesem §. 2 angeordnete dreijährige Advocaturspraxis nachzuweisen, welche der Advocaturprüfung vorausgegangen oder nachgefolgt seyn kann.

§. 4.

Zur Prüfungscommission, bei welcher die Advocaturprüfung abgelegt wird, ist, wenn der Candidat ein Conceptspractikant der Finanzprocuratur ist, nebst dem Vorsitzenden und zwei Oberlandesgerichtsräthen, statt eines Advokaten, der Finanzprocurator beizuziehen, der sich bei derselben durch einen Rath der Finanzprocuratur vertreten lassen kann.

§. 5.

Die Procuraturprüfung hat die Gesetze und Einrichtungen für die politische und finanzielle Verwaltung, mit Einschluß der Gesetze über die Uebertretungen der Finanzgesetze und deren Bestrafung zu umfassen, und ist zunächst auf die Beziehungen zu richten, in denen die Kenntniß dieser Gesetze und Vorschriften, dann des Zusammenhanges derselben unter sich und mit dem bürgerlichen Rechte für den Beruf der Finanzprocuraturen erforderlich ist.

§. 6.

Zu der Procuraturprüfung können diejenigen Candidaten zugelassen werden, welche nachweisen, daß sie sich wenigstens durch ein Jahr der Conceptspraxis bei einer Finanzprocuratur, einer politischen Behörde oder einer leitenden Finanzbehörde oder der Gerichtspraxis als Auscultanten mit entsprechendem Fleiße widmen.

§. 7.

Die Procuraturprüfung ist bei der Finanz-Landesdirection, in Ungarn bei einer der Finanz-Landesdirections-Abtheilungen und im Amtssitze derselben unter der Oberleitung und Aufsicht des Präsidenten, in Ungarn des Vorstandes dieser Behörde von einer Commission vorzunehmen, welche aus einem vom Präsidenten des Ober-

panziare. Апсе прантиканци де концентъ карі воръ фи Дри де дrentъри ми се воръ а фла ап аппликъчине ла вр'о прокспатъръ финанциаре, декътва воръ фи апплинтъ чедънъцине зне анъ де прантикъ ла прокспатъра финанциаре се воръ адмиге ла ачестъ есаминъ де ми пз воръ фи апплинтъ чед тpei ani de prantika de advokatzpъ.

§. 3.

Декътва ва конкъре пентър постъла де адвокатъ зне прантикантъ де концентъ, каро а фкълъ есаминъла де адвокатъръ дъпъ че а апплинтъ прантика де зне анъ ла прокспатъра финанциаре, атънчи елъ афаръ де кондиционе прескрице ап §. 2 алъ ordinъчинеи ministe-риалъ дин 11. Ontomъре 1854, ва аве а се маі legitima лнкъ ми ап привинга прантичеі де тpei ani de advokatzpъ, прескрице ап ачестъ §. 2. Ачестъ прантикъ ноте съ фиъ лпainte op дъпъ есаминъла де адвокатъръ.

§. 4.

Дакъ кандидатъла ва фи прантикантъ де концентъ ла прокспатъра финанциаре, атънчи ла коммисионеа де есаминъ лпainteа къреиа е а се фаче есаминъла де адвокатъръ, афаръ де прешединтеле ми де доі конциари дела къртеа апелативъ се ва маі къта лнкъ ап локъла знеі адвокатъ ми прокспаторъла финанциаре каре апсе 'ми ноте съветитъ зне конциариъ дела прокспатъра финанциаре.

§. 5.

Есаминъла де прокспатъръ ва кънпринде ле-пиле ми органичъинеи децпе администратъра политикъ ми финанциаре динпрепъ къ лепиле децпе аватериле ап контра лецилоръ финанциари ми децпе педенциреа ачестора, ми се ва естинде маі алесъ ла реферинделе ми коллегътра че есците лнтре ачесте леіи ми пре-скринте аткъ лнтре cine кътъ ми къ дrentъла чивиле, апсе нмаі лнтрх аткъ лнтрх кътъ е делинсъ пентър прокспатъреле финанциари.

§. 6.

Ла есаминъла де прокспатъръ се воръ пстѣ адмиге ачеиа кандидатъи, карі се воръ legitima къ чедънъцине де зне анъ се афла ап прантика де концентъ ла о прокспатъръ финанциаре, аstopitate политикъ op ла о аstopitate финанциаре кондекъторѣ, op ап прантика ждекъторѣаскъ, ка аскъланци op прантиканци де дrentъри, ми къ аъ focтѣ дилицини.

§. 7.

Есаминъла де прокспатъръ се ва фаче ла дипенторатъла финанциаре де деаръ — ап Унгариа ла знеі дънтре децпъриминтеле дипенторатълаі финанциаре де деаръ — лпainteа знеі коммисиони съб кондъчереа ми контроларѣа прешединтелеі — ап Унгариа а anticteleі ачесторъ деперъторѣ. — Коммисионеа ва кон-

országos törvényszéknek, az országos főtörvényszéki elnök által kijelendő egyik tanácsából, a politikai országos hatóság az országos pénzügyi igazgatóság egyik tanácsából s a pénzügyi ügyvédből áll, ki magát a pénzügyi ügyvédség valamely tanácsosa által képviseltetheti.

A pénzügyi ügyvédségi vizsgálatnál az országos pénzügyi igazgatóság elnöke, illetőleg az országos pénzügyi igazgatósági osztály főnöke vagy akadályoztatása esetére; az országos pénzügyi igazgatóságnak vagy a politikai országos hatóságnak a most nevezett főnök által rendelendő valamely felsőbb hivatalnok a elnököl.

8. §.

Ezen vizsgálat szóval s egy írásbeli dolgozmány által teljesítendő. Ez utóbbi valamely a pénzügyi országos igazgatóság vagy a politikai országos hatóság előtt folyamatban levő, s jogkérdéseket tartalmazó tárgyalás előtti jogvélemény szerkesztéséből álland.

Egyébiránt az 1854 október 10. kelt rendelet (bir. törv. lap 262. sz.) 8, 11—14 §§-nak határozatai, ezen vizsgálatoknál is sinormértékül szolgálóknak annyiban, a mennyiben jelen kibocsátvány attól eltérő rendelkezések nem tartalmaz.

9. §.

A vizsgálat bevégeztével a bizottmány szó-
többséggel elhatározni tartozik, valjon a jelet az írásbeli s szóbeli vizsgálat összes eredménye szerint azt kitünő, igen jó, vagy legalább jó sikerrel állotta-e ki, vagy valjon tőle a pénzügyi ügyvédségi felsőbb fogalmi szolgálatra való képesítés a tartott vizsgálat alapján megtagadandó-e.

Ha az országos pénzügyi igazgatóság elnöke, illetőleg az országos pénzügyi igazgatósági osztály főnöke a vizsgálatnál maga nem elnökölt, ugy a bizottmány a vizsgálati irományokat a vizsgálat eredménye iránt hozott határozattal együtt elébe terjeszti. Ő figyelmét arra köteles fordítani, valjon a vizsgálat tartása s az eredmény fölötti tanácskozás alkalmával szabályszerű eljárás követett-e. Lényeges hibákat tapasztalván, az azok eltávolítására szükségesekeket elrendelendi. Ellenkező esetben a bizottmányi határozat kiadását esz-
közölteti.

Minden esetben a vizsgálati irományok az országos pénzügyi igazgatóság, illetőleg az országos pénzügyi igazgatósági osztály elnökségének iktató könyvébe iktatandók s az elnökségnél elteendőek.

landesgerichtes zu bezeichnenden Rathe des im Orte befindlichen Oberlandesgerichtes oder Landesgerichtes, aus einem Rathe der politischen Landesbehörde, einem Rathe der Finanz-Landesdirection und aus dem Finanzprocurator, der sich durch einen Rath der Finanzprocuratur vertreten lassen kann, zu bilden ist.

Den Vorsitz bei der Procuraturprüfung hat der Präsident der Finanzlandesdirection, beziehungsweise der Vorstand der Finanz-Landesdirections-Abtheilung, oder im Falle seiner Verhinderung ein von ihm zu bestimmender höherer Beamte der Finanz-Landesdirection oder der politischen Landesbehörde zu führen.

§. 8.

Diese Prüfung ist mündlich und durch eine schriftliche Ausarbeitung zu vollziehen. Die letztere hat in der Verfassung des Rechtsgutachtens über eine bei der Finanz-Landesdirection oder der politischen Landesbehörde anhängige, Rechtsfragen in sich schließende Verhandlung zu bestehen.

Im Uebrigen haben die Bestimmungen der Verordnung vom 10. October 1854, No. 262 des Reichs-Gesetz-Blattes, §§. 11—14, auch für diese Prüfung in soweit zur Richtschnur zu dienen, als der gegenwärtige Erlaß nicht von demselben abweichende Anordnungen enthält.

§. 9.

Nach dem Schlusse der Prüfung hat die Commission durch Stimmenmehrheit das Erkenntniß zu schöpfen, ob der Candidat nach dem Gesammtresultate der schriftlichen und mündlichen Prüfung dieselbe mit ausgezeichnetem, sehr gutem oder mindestens gutem Erfolge bestanden hat, oder ob ihm die angesuchte Befähigung zum höheren Conceptsdienste bei der Finanzprocuratur im Grunde der vorgenommenen Prüfung zu versagen sey.

Hat der Präsident der Finanz-Landesdirection, beziehungsweise der Vorstand der Finanz-Landesdirections-Abtheilung, nicht selbst bei der Prüfung den Vorsitz geführt, so legt die Commission ihm den Prüfungsact mit dem über das Ergebniß der Prüfung gefaßten Beschlusse vor. Er hat seine Aufmerksamkeit darauf zu richten, ob bei der Vornahme der Prüfung und der Berathung über deren Ergebniß vorschriftsmäßig vorgegangen wurde. Bei wahrgenommenen wesentlichen Gebrechen verfügt derselbe das zu deren Beseitigung Erforderliche. Im entgegengesetzten Falle veranlaßt er die Ausfertigung des Commissionsbeschlusses.

In jedem Falle ist der Prüfungsact dem Einreichungsprotokolle des Präsidiums der Finanz-Landesdirection, rücksichtlich der Finanz-Landesdirections-Abtheilung einzubeziehen und bei dem Letzteren aufzubewahren.

cicte din un conciliaris dela karta appellativ op dela tribunalaş de peş — ачесті conciliaris ce va denumi de karta pşedintele kartaş appellativе — пресм ші din un conciliaris dela astopitatea politikă a şerel, din un conciliaris dela dipentorataş financiarо de şearş, şі din prokşatorataş financiarо, kare şuce şі nоte şerelş un conciliaris dela prokşatşra financiarо.

Pşedinte la examinaş de prokşatşraş va şі pşedintele dipentorataşş financiarо de şearş, pşentive anticlaş decşpşimşntaşş dipentorataşş financiarо de şearş, şі şn kashaş kşnos nş va nşte. va şі pşedinte un ofşiatş de panş maş şnaaş dela dipentorataşş financiarо de şearş op dela şerelştopia politikă de şearş. nо kare şaş va denumi eaş.

§. 8.

Aчесті examinaş ce va şare kş şra şі prin o temş ce e a ce pşekşra şn kşricş. Tema va koncicte şn komşnerоea omişnеi acşpra şnеi pştrantşri ce ş'a şpşiş la dipentorataşş financiarо de şearş op la şerelştopia politikă de şearş. şі kare komşino şn cine şntreşpşri de şpentş.

Şn pşivina ачесті examinaş ce nоrş oşserşra şntşş şeleraşe şpentş nоrmş dicşşserşnile §§. 8, 11—14 din ordinaşşnea din 10. Ontomşre 1854 (şka. imn. N. 262), şuco nşmaş şntşş atkşş şntşş kaşş şn ачесті de kretş nş nоrş okşşre eşerşnеi.

§. 9.

Dşnş şnkeiarоea examinaşş, kommicşnоea va decide prin maşoritare de nоşpş, dekş nо temelaşş şntreşraşş pşekşataşş aş examinaşş şn kşricş şі kş şra, e a ce deklara, kş kandidataşş a şkşaş examinaşş kş kşkşeş emi-ninte, şopte şunş op şelşşşpşinş şunş. op daks ne temelaşş ачесті examinaşş e a ce deklara kş kandidataşş nş e kamaşe de şerşişaşş de konşentş maş şnaaşş la prokşatşraşra financiarо.

Daks pşedintele dipentorataşşş financiarо de şearş, pşentive anticlaş decşpşimşntaşş dipentorataşşş financiarо de şearş nş va şі şoctş de şayş la examinaşş, atkşş kommicşnоea i va pşekşnla tоte antele examinaşşş dinnpşnş kş deşicşnоea decşpşe pşekşataşşş examinaşşş. Eaş anoi ce va şita, daks ş'a pşoşeş dşnş leşe la şntrenpinderоea examinaşşş şі la decşaterоea şn pşivina pşekşataşşş. Daks va oşserşra deşente, va lşa nşşerelе deşincş şn pşivina deşkşpşreş şopş. Şar' şn kashaş kоntraris va lşca kа eş ce eşpedeakş deşicşnоea kommicşnеi.

La tоtş şntşmnaşraea antaşş examinaşşş ce va treşe şn protokоlaşş de intrate dela pşecidişaşş dipentorataşşş financiarо de şearş, pşentive dela decşpşimşntaşşş dipentorataşşşş financiarо de şearş, şі ce va pşşra la ачесті din şpmş.

10. §.

Ha valamely jeleltől az általa kért képesítés a vizsgálati bizottmány határozata által megtagadtatik, s ha az ez által magát terhelve érzi, ugy ezen határozat elleni panaszát a határozatnak közzététele után tizennégy nap alatt az országos pénzügyi igazgatóságnál, illetőleg az országos pénzügyi igazgatósági osztálynak benyujthatja, melly a fölött a politikai országos hatósággal egyetértőleg fog határozni; a mennyiben pedig az országos pénzügyi igazgatóság elnöke, illetőleg az országos igazgatósági osztály főnöke maga elnökölt, ugy a vizsgálati irományokat a panasszal együtt elhatározás végett a pénzügyi ministeriumhoz véleménye kíséretében fölterjesztendi. A határozat ez esetben a belügyministeriummal egyetértőleg, a pénzügyi ministerium által bocsátandó ki.

11. §.

A pénzügyi ügyvédségi fogalmazó gyakornokoknak a tudorsági szigorlatok az ügyvédi s pénzügyi ügyvédségi vizsgálatok letételére való előkészület tekintetéből a pénzügyi ügyvédségnél szorgalmas alkalmazáson felül a megkívántató idő szabadon engedendő.

A pénzügyi ügyvédség arra ügyelni tartozik, hogy ezen idő az alája rendelt fogalmazó gyakornokok által munkásan és czélszerűen használtassék.

Ha valamely fogalmazó gyakornok ezen vizsgálatok letételét illetően tul halogatná, a nélkül, hogy ezen halogatásra betegség vagy a pénzügyi ügyvédségi szolgálatban való megfeszült alkalmazás által kényszerítve lenne, ugy a pénzügyi ügyvéd, a jelelt viszonyainak méltányos tekintetbe vételével, s az előszabott teljesítés végett elébe tűzött feladatok nagyságához képest, egy bizonyos időközt szabjon, mellynek sikeretlen eltelte vagy nem kellő használata után a gyakornok meghallgatása s a pénzügyi ügyvéd indítványa folytán az országos pénzügyi igazgatósági osztály főnöke által az illető fogalmazó gyakornoknak a pénzügyi ügyvédségnél további alkalmazásától való elmozdítása rendeltethetik.

Atmenti határozatok.

12. §.

Az ügyvédi állomások jeleltjei iránt, az ezen rendelet elején említett több rendű országokban, az 1852 julius 24, s 1853 október 10-kén kelt legfelsőbb nyiltparancsok (bir. törv. lap 1852. év 170. sz. és 1853. év 264. sz.) alapján fennálló azon kivétel, miszerint ezen jelelték a tudorság elnyerése nélkül is az ügyvédi vizsgálatra bocsátathatnak, a meny-

§. 10.

Wird einem Candidaten die angeführte Befähigung durch den Beschluß der Prüfungscommission abgesprochen und erachtet sich derselbe hiedurch beschwert, so kann er seine Beschwerde gegen diesen Beschluß binnen vierzehn Tagen nach Bekanntmachung desselben bei der Finanz-Landesdirection, rücksichtlich der Finanz-Landesdirections-Abtheilung einbringen, die darüber im Einvernehmen mit der politischen Landesbehörde entscheidet: sofern aber der Präsident der Finanz-Landesdirection, rücksichtlich der Vorstand der Finanz-Landesdirections-Abtheilung, selbst den Vorstoß bei der Prüfung geführt hat, den Prüfungsact sammt der Beschwerde dem Finanzministerium mit ihrem Gutachten zur Entscheidung vorlegt. Die letztere ist in diesem Falle von dem Finanzministerium, im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern, zu erlassen.

§. 11.

Den Conceptspraktikanten der Finanzprocuraturen ist zur Ablegung der strengen Prüfungen für den Doctorgrad, die Advocatur- und die Procuraturprüfung, die zur Vorbereitung für diese Prüfungen nebst der fleißigen Verwendung bei der Finanzprocuratur erforderliche Zeit frei zu lassen.

Die Finanzprocuratur hat darüber zu wachen, daß dieselbe von den ihm untergeordneten Conceptspraktikanten thätig und zweckmäßig benützt werde.

Sollte ein Conceptspraktikant mit der Ablegung dieser Prüfung über das Maß der Erforderniß hinaus zögern, ohne zu dem Aufschube durch Krankheit oder angestrenzte Verwendung im Dienste der Finanzprocuratur gezwungen zu seyn, so soll der Finanzprocurator ihm mit billiger Berücksichtigung der Verhältnisse desselben, und nach Maß der Größe der ihm zur Erfüllung der vorgeschriebenen Erfordernisse obliegenden Aufgaben einen Zeitraum vorzeichnen, nach dessen fruchtlosem Ablaufe oder ungenügender Benützung über Vernehmung des Praktikanten und den Antrag des Finanzprocurators von dem Präsidenten der Finanz-Landes-Direction, rücksichtlich von dem Vorstande der Finanz-Landesdirections-Abtheilung, die Enthebung dieses Conceptspraktikanten von der weiteren Verwendung bei der Finanzprocuratur verfügt werden kann.

Uebergangsbestimmungen.

§. 12.

Die rücksichtlich der Candidaten um Advocatenstellen in mehreren der Eingang erwähnten Länder, auf Grund der Allerhöchsten Patente vom 24. Juli 1852, No. 170, und vom 10. October, 1853, No. 251 des Reichs-Gesetz-Blattes, bestehende Ausnahme, wonach diese Candidaten auch ohne erlangten juristischen Doctorgrad zur Advocatenprüfung zugelassen werden

§. 10

Дакъ кандидатъ къ рѣша prin dechisnea commissiunei de examina c'a denegata каначитатеа речертъ, се ва кзмета аппѣлатъ prin ачеацта, атънчї елъ аре воїз либеръ, ка лп речтимуъ де патрѣспрезече zile дѣпъ пѣзликареа dechisnei съ-ші dee рекърсѣлѣ ла dipentoratsлѣ Financiare de деаръ, речентиве ла деспържимѣнтсѣлѣ dipentoratsлѣ Financiare de деаръ, каре апої ва dechide лп лпцелечере кз дегерѣторїа политикъ а цереї; еар' декмва прешединтеле dipentoratsлѣ Financiare de деаръ, речентиве антицѣлѣ деспържимѣнтсѣлѣ dipentoratsлѣ Financiare de деаръ ва фї focѣл де фазъ ла examina, атънчї алаъспрѣндшї шї oninisnea ca, ва трѣмїте антѣлѣ examinaлѣ дїн прѣхнъ кз пѣлнсорѣа ла ministeriaлѣ de Financie снре dechisnea. Ministeriaлѣ de Financie ва dechide апої лп лпцелечере кз ministeriaлѣ de interne.

§. 11.

Снре а пѣтѣ фаче examinare piropose пентрѣ градѣлѣ де dontopѣ шї examinaлѣ де адвокатсрѣ шї прокърсатрѣ, прантиканцїорѣ де концентѣ дела прокърсатрѣле Financiare, пѣлнлгъ апликареа dilaante ла прокърсатрѣа Financiare, лї се ва кончѣде тїмпнѣлѣ делїнѣ пентрѣ пренарареа не ачѣте examine.

Прокърсатрѣа Financiare ва лпгрїжї снре ачѣа, ка ачѣсѣл тїмпнѣ съ се фолосѣаскъ лп модѣ корреспнзеторїѣ де кърѣ прантиканцїї де концентѣ съвординѣлї еї.

Декмва знѣ прантикантѣ де концентѣ фърѣ ка съ фїз focѣл лпнедекатѣ prin морѣл op prin пре marea апликачїсне лп сервислѣ дела прокърсатрѣа Financiare, ва лптърѣїа пѣсте мѣсърѣ кз денспереа examinaлѣ, атънчї прокърсаторѣлѣ Financiare лѣжндѣ лп концидерчїснае кзвинїтѣ реферїнцѣле kandidatsлѣ шї авжндѣ лп vedere мѣрїмеа шї мѣсѣра речерїнцѣлорѣ че се претїндѣ дела дѣпсѣлѣ, і ва пѣтѣ дефїце знѣ terminѣ, шї дакъ ачѣсѣл terminѣ ва трѣче фърѣ нїче знѣ речс.атѣл op нѣ се ва фолосї кѣм се кade, прешединтеле dipentoratsлѣ Financiare de деаръ, речентиве антицѣлѣ деспържимѣнтсѣлѣ dipentoratsлѣ Financiare de деаръ, аскѣлѣжндѣ маї лптелѣ пѣ прантикантѣ шї пропзнерѣа прокърсаторѣлѣ Financiare, ва пѣтѣ дїчїсне, ка знѣ атаре прантикантѣ де концентѣ съ се скѣлѣ дїн апликачїснае хатерїоре дела прокърсатрѣа Financiare.

Дїчїсѣчїснї трекѣторѣ.

§. 12.

Есценчїснае лп прївїнга kandidacїорѣ де noctрїле де адвокатї, каре лп зрпа патентелорѣ лпнерѣтѣчї дїн 24. Ізїе 1852 (вѣл. имп. N. 170), шї дїн 10. Ontombpe 1853, (вѣл. имп. N. 251), ecicte лп маї мѣлте дїн маї сѣсѣ нсмитѣле депї, шї не темѣлѣлѣ кърѣїа ачѣсѣл kandidacїї се нотѣ лѣса ла examinaлѣ де адвокатї шї фърѣ ка съ фїз dontopї де

nyiben ennek az 1854 október 11-kén kelt ministeri rendelet (bir. törv. lap 264. sz.) 7. §-a értelmében helye van, további rendeletig az azon országokbeli pénzügyi ügyvédségek hivatalnokaira is alkalmazandó.

A pénzügyi szakmában, s nevezetesen a pénzügyi ügyvédségeknél szolgáló hivatalnokoknak, a pénzügyi ministerium tekintetre méltó okoknál fogva, a hiányzó jogtudori fokozattól való fölmentést az ügyvédi vizsgálat letétele tekintetéből önállóság megadhatja. Az illy engedés azonban az ügyvédségre s jegyzőségre való bocsátás, valamint igazságügyi alkalmazások elnyerése tekintetéből hatálytalan.

13. §.

A pénzügyi ministerium ezenfelül fel van hatalmazva a pénzügyi ügyvédség körébeni felsőbb szolgálati állomások adományozásánál, különös tekintetre méltó okoknál fogva, az ezen vizsgálati szabályban kellékül kijelölt tulajdonságok vagy vizsgálatok hiányától, ezen rendelet hatályosságának első öt évében felmentést adni.

14. §.

Ezen kibocsátvány határozatai nem alkalmazandók a pénzügyi ügyvédségek azon hivatalnokaira, kik már jelenleg a fogalmi szakban a pénzügyi ügyvédségi segédteől fölfelé, valamely felsőbb szolgálati állomásban vannak.

Báró Bruck s. k.

70. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1857 april 5-ről,

külföld Magyar-, Horvát-, Tórországra, a Szerbvajdaságra a tomesi bánaságra és Erdélyre,

a magyar- vagy erdélyországi törvények szerint ingatlan javakra történt általános betáblázásoknak, az 1853 julius 18. kelt csödréndtartás (bir. törv. lap 132. sz.) értelmébeni hatálya iránt.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 71. sz. kiadott april 15-kén 1857.

Azon kérdés iránt, mennyiben alapítják meg a magyar és erdélyi országos törvények értelmében történt általános betáblázások, az

tönnen, hat, in soweit dieselbe nach dem §. 7 der Ministerial-Berordnung vom 11. October 1854, No. 264 des Reichs-Gesetz-Blattes, stattfindet, bis auf weitere Anordnung auch rücksichtlich der Beamten der dortigen Finanzprocuraturen Platz zu greifen.

Den im Finanzfache und namentlich bei der Finanzprocuratur dienenden Beamten kann das Finanzministerium aus rücksichtswürdigen Gründen die Nachsicht von dem ihnen mangelnden juridischen Doctorsgrade zum Behufe der Ablegung der Advokatenprüfung selbständig erteilen. Eine derlei Nachsicht ist jedoch rücksichtlich der Zulassung zur Advocatur und zum Notariate, sowie in Ansehung der Erlangung von Justizanstellungen, ohne Wirkung.

§. 13.

Das Finanzministerium ist außerdem ermächtigt, bei Verleihung von höheren Dienstesposten im Bereiche der Finanzprocuratur aus besonders rücksichtswürdigen Gründen von dem Mangel der in dieser Prüfungsvorschrift als Erforderniß bezeichneten Eigenschaften oder Prüfungen innerhalb der ersten fünf Jahre der Wirksamkeit dieser Verordnung die Nachsicht zu erteilen.

§. 14.

Die Bestimmungen dieses Erlasses haben keine Anwendung auf jene Beamten der Finanzprocuratur, welche bereits derzeit einen höheren Dienstesposten im Conceptsfache, vom Finanzprocuratur-Adjuncten aufwärts, bekleiden.

Freiherr von Bruck m. p.

No. 70.

B e r o r d n u n g

des Justizministeriums vom 5. April 1857,

wirksam für Ungarn, Kroatien Slavonien, die serbische Woiwodschafft mit dem Temeser Banate, und für Siebenbürgen,

über die Wirkung der, nach ungarischen oder siebenbürgischen Gesetzen vorgenommenen General-Intabulationen auf unbewegliche Güter nach den Bestimmungen der Concurs-Ordnung vom 18. Juli 1853, No. 132 des Reichs-Gesetz-Blattes.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XVII. Stück No. 71, ausgegeben am 15. April 1857.

Ueber die entstandene Frage, in wieferne die nach den ungarischen oder siebenbürgischen Landesgesetzen vorgenommenen General-Intabulatio-

dpentapri, nъnъ че се vorъ emite ante dicnъ-cevъzni, се ва nъté applica mi la officiauyi dela prokypatsporele financiari de acolo, nъce nъmai nъtrъ atkъ nъtrъ kъkъ avoacta nôte avé lokъ dъnъ §. 7, aлъ ordinъciunele minicte-riali din 11. Ontombpe 1854. (взл. imp. N. 264).

Pe officiauyi financiari mi anume pe cei dela prokypatspa financiare, kândъ vorъ ecicte kaxe demne de conciderъciune nôte cъ'i decnenceze minicteplъkъ de finance de cine de gradъkъ de dontopъ de dpentapri cъpe a nъté denъne ecaminъkъ de advocayi. Nъce avoacta dicnencepe n'ape nъ'o nъtepe nъ privinъa admictepei la advocatъpъ mi notariatъ prekъm nъce nъ privinъa cerpъicelopъ din pamъkъ de жъctigъ.

§. 13.

Aфapъ de avoacta, la confopipea noctъpъ-lopъ de cerpъigъ mai nъmai din cъepa пpъ-кypatъpei financiari, e mai astopicatъ kъkъ minicteplъkъ de finance, ka din kaxe demne de conciderъciune cъ nôte dicnence de kъi-тъpъle op ecaminepe preckpice prin avcctъ normativъ de ecamine, nъce nъmai nъ чol dinteis чinчi anl de antivitae aî avoclei oъ-dinъciuni.

§. 14.

Dicnъcevъznile avcctъi decpctъ nъ vorъ азó nъce o applicъciune nъ privinъa avolopъ officiauyi dela prokypatspa financiare, kapl co aфъ nъ cerpъigъ de concenlъ mai nъmai, nъ-чepkândъ dela ажъnuyi de prokypatspa financiare nъ cъcъ.

Baronъkъ de Bruck m. p.

Np. 70.

Ordinъciunea

minicteplъkъi de жъctigъ din 5. Aprilie 1857,

Antiprincipe dъnъ le-циле жngъpecъi mi арделенecъi.

pentpъ Bъrapia, Kpoyaia, Ckianonia mi Banodatъkъ cerpъicъ kъ Bъnetъkъ timicъnъ mi pentpъ Apdceъkъ,

decnpe antivitaea nъtabъkъciъni-lopъ чinepapъ ne bъnъpъle nemип-къtore dъnъ dicnъcevъznile лeуci de concъpъd din 18. Iъlie 1853. (взл. imp. N. 132), nъtrcpъince dъnъ лe-циле жngъpecъi mi арделенecъi.

Ап вълетинъkъ imperiale mъnъnъkъkъ XVII, Np. 71, ecъpadatъ nъ 15. Aprilie 1857.

Ла nъtrcpapea nъckъkъ, дакъ prin nъта-вълъciъnile чinepapъ nъtrcpъince dъnъ лeуle жngъpecъi ce nъtemeicъzъ dpentъkъ indikatъ nъ

1. A pénzügyi ministeriumnak 1856 april 4. kelt kibocsátványával (bir. törv. lap XIV. dar. 48. sz., rendeleti lap 15. sz., 90. lap) fentartott nagyági és rodnai vegyes bányabiztoságok megszüntetnek, s azok helyébe Udvarhelyen egy külön kirendelt bányabiztos állittatik fel, kihez a besztercei, udvarhelyi és brassói kerületek hivatalterületül utasítatnak.

2. Az udvarhelyi kirendelt bányabiztos a zalathnai bányakapitányság alatt áll, mellyhez szolgálati viszonya az 1855 april 19., 10517. sz. alatt kelt pénzügyministeri kibocsátvány (rendeleti lap 22. sz. 185. lap) értelmében szabályoztatik.

3. A megszüntetett nagyági bányabiztoságnak hivataljárása a zalathnai bányakapitányság közvetlen hivatalterülete alá esik, ugy, hogy ez utóbbi a szászvárosi, szebeni, marosvásárhelyi, kolozsvári kerületekre, s a károlyfejérvári kerület azon részére terjed ki, melly a verespataki kirendelt bányabiztos járásához nem tartozik.

4. Az udvarhelyi kirendelt bányabiztos hatályossága 1857 majus 16-kán kezdődik, melly napon az 1. §-ban megszüntetett nagyági és rodnai bányabiztoságok hatályosságukat megszüntetendik.

Báró **Bruck** s. k.

72. szám.

Rendelete

a bel- és igazságügyi ministeriumoknak 1857 april 8-ról,

kítható minden koronaországokra, a katonai határőrséget kivéve,

a hullanyításnak bírósági vagy egészségügyi rendőri czélokából leendő teljesítése iránt.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 73. sz. kiadott april 15-kén 1857.

A törvényszéki halott-szemle iránt 1855 január 28-kán kelt rendelet (birod. törv. lap 26. sz.) függelékeül a következő határozatok találatnak utólagosan kibocsátandóknak:

1. Az említett rendelet által az egészségügyi rendőri vagy egyéb köztekintetekből a politikai hatóságok által teljesítendő hullabontások teljességgel nem szüntetvék meg; csakhogy ezen bonczolásoknál is, azok teljesítésének módjára nézve a fentemlített rendeletben foglalt szabályok tartandók meg.

2. Ha az iránt, hogy valamelly nem ter-

1. Die mit Erlaß des Finanzministeriums vom 4. April 1856 (Reichs-Gesetz-Blatt, Stück XIV, No. 48 Verordnungs-Blatt No. 15, Seite 90) aufrecht erhaltenen gemischten Bergcommissariate in Nagyág und Rodna werden aufgehoben und dafür ein eigener exponirter Bergcommissär in Udvarhely aufgestellt, welchem die Kreise Bistritz, Udvarhely und Kronstadt als Amtsgebiet zugewiesen werden.

2. Der exponirte Bergcommissär in Udvarhely untersteht der Berghauptmannschaft in Zalathna, zu welcher sich sein Dienstverhältniß nach Maßgabe des Finanz-Ministerial-Erlasses vom 19. April 1855, Zahl 10,517 (Verordnungsblatt No. 22, Seite 185) regelt.

3. Der Amtsbezirk des aufgehobenen Bergcommissariates in Nagyág fällt dem unmittelbaren Amtsgebiete der Berghauptmannschaft in Zalathna zu, so daß sich letzteres über die Kreise Broos, Hermannstadt, Maros-Vásárhely, Klausenburg, und über jenen Theil des Karlsburger Kreises erstreckt, welcher nicht zum Bezirke des exponirten Bergcommissärs in Verespatak gehört.

4. Die Wirksamkeit des exponirten Bergcommissärs in Udvarhely beginnt am 16. Mai 1857, an welchem Tage die in §. 1 aufgehobenen Bergcommissariate in Nagyág und Rodna ihre Wirksamkeit einstellen werden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

No. 72.

B e r o r d n u n g

Der Ministerien des Innern und der Justiz vom 8. April 1857,

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

betreffend die Vornahme der Leichenöffnung zu gerichtlichen oder sanitätspolizeilichen Zwecken.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XVII. Stück, No. 73, ausgegeben am 15. April 1857.

Im Nachhange zu der Verordnung vom 28. Januar 1855, Nr. 26 des Reichs-Gesetz-Blattes, über die gerichtliche Todtenbeschau, findet man nachstehende Bestimmungen zu treffen.

1. Durch die gedachte Verordnung sind die aus sanitätspolizeilichen oder anderen öffentlichen Rücksichten durch die politischen Behörden vorzunehmenden Leichen-Sectionen keineswegs aufgehoben; doch sind auch bei diesen Sectionen, hinsichtlich der Art ihrer Vornahme die in der obervähnten Verordnung enthaltenen Vorschriften zu beobachten.

2. Besteht bereits der Verdacht, daß ein un-

1. Местекатеље коммунікаріате мінерарі дін Ськържмьш ші Родна, карі с'ах антродьсць прін декретьш міністерьшлі де фінанце дін 4. Априліе 1856, (вэл. імн. тьп. XIV, N. 48, Фоіа де ордіньчїєні N. 15, паїіна 90), се децфінгеазь ші дн локьш лорь се днцїтзє знш коммунікарїс мінераре еспочїтать дн Удварhely кьрїа се ва асесмна ка терїторїс оффїціале префентьреле, Бїсїїца, Удварhely ші Брашовь.

2. Коммунікарїс мінераре еспочїтать дн Удварhely ва фї сьвординать кьпїтанатьшлі мінераре дін Залатна ші префендїеле де сервїць се ворь перьла днз декретьш міністерьшлі де фінанце дін 19. Априліе 1855, Nr. 10517. (Фоіа де ордіньчїєні N. 22, паїіна 185).

3. Терїторїс оффїціале аль децфінгьтатьшлі коммунікарїс мінераре дін Ськържмьш кадє дн немезіатьшлі терїторїс оффїціале аль кьпїтанатьшлі мінераре дін Залатна, каре се ва есїїнде несте префентьреле: Орьмїтїа. Ськїс, Мьрьшш ошорьсїс, Кьжжь, ші несте ачєа парте а префентьрелї Ала Ікїа, че нє се дїне де черкьш коммунікарїс мінераре еспочїтать дн Рощїа.

4. Анїбітатєа коммунікарїс мінераре еспочїтать дн Одорьсїс ва днчєне дн 16. Маїс 1857, дн каре зї ворь днчєта мї коммунікарїатеље мінерарї дін Ськържмьш ші Родна, че с'ах децфінгьтать прін §. 1.

Бароньш де **Брак** m. p.

Nr. 72.

Ordinьчїєnea

міністерьлорь де Інтерне мї де жьсїїїїї дін 8. Априліе 1857,

пентьс тоте цєреле імперїсїсї афарь де конфїнїаль мїлїтарє,

децнре антпрєпїндєрєа емітєкьрєї кадєнрєлорь пентьс ськоньрї жьдекьторєсчї ор санїтарї полїцієнєсчї.

Дн вьлєїнєшлї імперїале тьпьпїкьшлї XVII, Nr. 73, есїїпатать дн 15. Априліе 1857.

Дрєнтьш адїїтьмьнтьш ла ордіньчїєнєа дін 28. Іаньарїе 1855, (вэл. імн. N. 26), децнрє вїзїтарєа морьїлорь дін партеа жьдекьторїєї, се емітє шрїмьтєрєле дїєнсєсчїєні:

1. Прїн нємїта ордіньчїєнє нє сьнт децфїнгьтє нїчє декьм сєпчїєнїє кадєрєлорь че сьнт а се антпрєпїнде де кьтрь дерєрьторїєле полїціє пентьс ськоньрї санїтарї де полїціє, ор пентьс алє ськоньрї нєвїчє, днсє кь тоте ачєстєа дн прївїнга модьшлі антпрєпїндєрєї ачєстєрьш сєпчїєнїї се ворь оьсєрєва прєскрїпїтєле че се кьспїндє дн нємїта ордіньчїєнє.

2. Дакь ва есїїє сьспїчїєнєа кь о мьртє

mészertes halál, valamely büntetésreméltó esekvényen alapul, gyanu létezik, vagy ha az első nyomozásból s a politikai hatóság által eszközölt előleges külső hullaszemlénél teljes bizonyossággal nem derül ki, hogy a halál csupán véletlen vagy öngyilkosság által idéztetett legyen elő, ugy a politikai hatóság, a meny nyiben a büntető perrendtartás 13. §-sa értelmében a késedelemben lévő veszély miatt, a vizsgáló bíróságot helyettesíteni nem köteles, a hullanyitást ne eszközölje, hanem az esetet az 1855 január 28. kelt rendelet (bir. törv. lap 26. sz.) 2. §-a értelmében az illető büntető bíróságnak, hivatalos eljárás végett, haladék nélkül jelentse föl.

3. Ha már a politikai hatóság által eszközölt első nyomozás alkalmával, vagy legalább már a külső hullaszemlénél kiderül, hogy a halál csupa véletlen által vagy öngyilkosság folytán következett be, ugy a büntető bíróságokhoz feljelentésnek helye nincs.

4. Olly esetben is, mellyekben az öngyilkosság iránti valószínűség vagy bizonyosság forog fen, a politikai hatóság által teljesítendő halottbonczolásnak nem szabad elmaradnia, ha az öngyilkos beszámítási képtelenségének kiderítésétől az egyházi temetésnek elnyerése, vagy valamely államhivatalnoknál az 1852 augusztus 30.-kán kelt kibocsátvány (bir. törv. lap 172. sz.) értelmében özvegyének vagy árváinak ellátási igénye függ; vagy ha a meghívott egészségügyi hivatalnok a bonczolást egészségügyi okokból követeli.

Egyébiránt a politikai hatóságra marad bizva, minden halálesetknél, mellyekben különben a fennálló szabályok szerint, a hullafelnyitásnak a bírósági vagy politikai hatóságok által nem kellene teljesítenie, azt elrendelni, valahányszor azt köztekinteteből szükségesnek találja.

Báró **Bach** s. k.
Báró **Krauss** s. k.

73. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1857 april 8-ról,

kiható Magyarországra,

a Magyarországon eddig létezett öt pénzügyi ügyvédségi osztályoknak önálló pénzügyi ügyvédségekké leendő átalakítása, s az ottani ügyész szolgálat szabályozása tárgyában.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 74. sz. kiadott april 15.-kén 1857.

natürlicher Todesfall in einer strafbaren Handlung seinen Grund habe, oder erhellet doch aus der ersten Erhebung, und bei der vorläufigen äußeren Leichenbeschau durch die politische Behörde, nicht schon mit voller Gewisheit, daß der Tod durch bloßen Zufall oder durch Selbstentleibung herbeigeführt wurde, so hat die politische Behörde, so ferne sie nicht nach §. 13 der Strafproceß-Ordnung wegen Gefahr am Verzuge die Stelle des Untersuchungsgerichtes zu vertreten hat, die Leichenöffnung nicht vorzunehmen, sondern den Fall, gemäß §. 2 der Verordnung vom 28. Januar 1855, Nr. 26 des Reichs-Gesetz-Blattes, unverzüglich dem competenten Strafgerichte zur Amtshandlung anzuzeigen.

3. Ergibt sich schon bei der ersten Erhebung, oder doch schon bei der äußeren Leichenbeschau durch die politische Behörde, daß der Tod durch bloßen Zufall, oder durch Selbstmord erfolgt ist, so hat eine Anzeige an das Strafgericht nicht stattzufinden.

4. Auch in Fällen, wo die Wahrscheinlichkeit oder Gewisheit einer Selbstentleibung vorliegt, darf doch die Vornahme der Leichensection durch die politische Behörde nicht unterbleiben, wenn von der Erhebung der Unzurechnungsfähigkeit des Selbstmörders die Erlangung eines kirchlichen Begräbnisses, oder bei einem Staatsbeamten, dem Erlasse vom 30. August 1852, Nr. 172 des Reichs-Gesetz-Blattes gemäß, der Versorgunganspruch seiner Witve oder Waisen abhängt; oder wenn von den beigezogenen Sanitätsbeamten, aus sanitätspolizeilichen Gründen auf die Section gedrungen wird.

Uebrigens bleibt es der politischen Behörde überlassen, bei allen Todesfällen, wo nicht ohnehin nach den bestehenden Vorschriften durch die Gerichts- oder politischen Behörden die Leichenöffnung vorgenommen werden muß, dieselbe anzuordnen, so oft sie es aus öffentlichen Rücksichten nothwendig findet.

Freiherr von **Bach** m. p.
Freiherr von **Krauß** m. p.

No. 73.

E r l a ß

Des Finanzministeriums vom 9. April 1857,

giltig für das Königreich Ungarn,

in Betreff der Umgestaltung der bisherigen fünf Finanzprocuraturen: Abtheilungen in Ungarn in selbständige Finanzprocuraturen und wegen Regelung des dortigen Fiscaldienstes.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XVII. Stück, No. 74, ausgegeben am 15. April 1857.

penatъралъ се басоаъ не о фантъ пенале, ор дакъ ла чеа динтеис констатаре ши ла виситареа естерiore а кадаврълэи че е а се днтрепнде деокамдатъ декрътър дерегъториа политикъ нъ ва ресъла къ секспитате къ мортеа с'а касатъ прип днтрепнде ор прип синъидис атнчй дерегъториа политикъ, декрътва днтъ §. 13 дин регълъмънтълъ прочесълэи пенале дин касца перикълълэи дн днтързиаре нъ ва аве а сълплини локълъ жддекъториеи де инвестигъционе, нъ ва днтрепнде спинтекареа кадаврълэи, чй дн конформитате къ §. 2 алъ ординъционеи дин 28. Јануарие 1855, (въл. имп. N. 26), ва арръла касълъ нъмаи декрътър компетентеи жддекъторие пенали спре трантаре оффициале.

3. Дакъ ла чеа динтеис констатаре ор ла визитареа естерiore а кадаврълэи че се ва днтрепнде де къртъ дерегъториа политикъ, ва ресъла, къ мортеа с'а касатъ прип днтрепнде ор прип синъидис, атнчй жддекъториеи пенали нъ се ва маи фаче нице о аррътаре.

4. Дакъ дела констатареа недннстасимитатеи челэи че с'а оторжът не cine deninde аккъутигареа днтормънтърпеи висеричесчй, ор дакъ ла оффициалли де статъ, не темейлъ декретълэи дин 30. Августъ 1852, (въл. имп. Nr. 172), deninde дрентълъ де пенционе дн привинца вьдъвеи ши а орфаниторъ, ор дакъ медичйи че воръ фи де фанъ, воръ стързи ка дин касце санитарй полициенесчй сь се днтрепнде спинтекареа, атнчй дерегъториа политикъ ва днтрепнде спинтекареа кадаврелоръ ши дн касъриале кандъ ва есичте пробаверитате ор секспитате дн привинца синъидисълэи.

De altminteа се пермите дерегъториеи политиче, ка сь прескрие спинтекареа кадаврелоръ де кате орй ва къета къ е делинсь дин мотиве пълнче, ла тоте касъриале де морте дн карй ши фъръ де ачеаста не темейлъ прескриптелоръ че есичъ, спинтекареа кадаврелоръ дебе сь се днтрепнде де къртъ дерегъториеле жддекъторесчй ор политиче.

Баронълъ де **Bach** m. n.
Баронълъ де **Krauss** m. n.

Nr. 73.

Декретълъ

ministeriалэи де Finance din 9. Aprilie 1857.

contър ремънтъ днгариа,

prin care челе чинчй десътръиминте де прокъратъра финансиаре де пълн акъм дин днгариа се екимбъ дн прокъратъре финансиари де cine ши се регълъ сервицълъ Фискале де аколо.

Дн вълетинълъ имперяле тълънкълъ XVII, Nr. 74, еспадатъ дн 15. Aprilie 1857.

74. szám.

Kibocsátványa

a bel- és pénzügyi ministeriumnak s
 Ő Felsége a Császár katonai köz-
 ponti kancelláriájának 1857 april
 12-ről,

kiható minden koronaországokra, a katonai határórságot
 kivéve,

az átkelő katonalegénység élelmezé-
 seért 1857 május 1-től 1857 okto-
 ber 31-ig adandó kárpótlás iránt.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 75. sz. kia-
 datott april 15-kén 1857.

A hadsereg beszállásolása iránt 1851 má-
 jús 15-kén kelt legfelsőbb rendszabály 31. §.
 szerint a katonalegénynek az őrmestertől s az
 ezzel egyenlő altisztségektől lefelé, átkelés
 alkalmával a szállásadó által szolgáltatandó
 ebédért az államkincstárból (katonai pénzalap-
 ból) fizetendő kárpótlás a koronaországokban
 1856 február 1-től 1857 január végeig lé-
 tetett marhahus árak kitudásából keletkezett
 eredmények tekintetbe vételével az 1857 má-
 jús 1-től 1857 október 31-ig terjedő felév-
 ben, a kárpótlás egy napra következőkép ál-
 lapittatik meg:

Alsó-Ausztriában tíz krajczárjával.

Felső-Ausztriában hat és három negyed
 krajczárjával.

Salzburgban két és két negyed krajczár-
 jával.

Steierországban nyolcz krajczárjával.

Tirolban kilencz „

Csehországban nyolcz „

Morvaországban nyolcz és két negyed kraj-
 czárjával.

Sléziában nyolcz krajczárjával.

A krakói országos kormány közigazgatási
 területében hat krajczárjával.

A lembergi helytartóság közigazgatási ter-
 rületében, még pedig:

Lemberg városában hat és három negyed
 krajczárjával,

ezen közigazgatási terület minden egyéb
 községeiben öt krajczárjával.

Bukovinában négy és két negyed kraj-
 czárjával.

Krajnában hét krajczárjával.

Karantánban hat és három negyed kraj-
 czárjával.

A tengermelléken nyolcz és három negyed
 krajczárjával.

Dalmátországban öt és két negyed kraj-
 czárjával.

Lombárdiában kilencz krajczárjával.

Velenczében kilencz és két negyed kraj-
 czárjával.

No. 74.

E r l a ß

des Ministeriums des Innern, des
 Finanzministeriums und der Militär-
 Centralkanzlei Seiner Majestät des
 Kaisers vom 12. April 1857,

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

über die Vergütung der Verpfle-
 gung der Militärmannschaft auf dem
 Durchzuge vom 1. Mai bis 31. Oc-
 tober 1857.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XVII. Stück, No. 75,
 ausgegeben am 15. April 1857.

Für die nach dem §. 31 der Vorschrift über
 die Einquartierung des Heeres vom 15. Mai 1851
 (Nr. 124 des Reichs-Gesetz-Blattes) aus dem
 Staatschatze (Militärsonde) zu leistende Vergü-
 tung der, Einem Manne vom Feldwebel und den
 gleichgestellten Chargen abwärts beim Durchzuge
 vom Quartierträger gegebene Mittagsgost, hat mit
 Rücksicht auf die Ergebnisse der veranlaßten Er-
 hebungen der, in den Kronländern vom 1. Fe-
 bruar 1856 bis Ende Januar 1857 bestandenen
 Mindfleischpreise, in dem Halbjahre vom 1. Mai
 bis 31. October 1857 folgende Vergütung für
 Einen Tag stattzufinden:

In Niederösterreich mit zehn Kreuzern.

„ Oesterreich ob der Enns mit sechs und
 drei Viertel Kreuzern.

„ Salzburg mit sieben und zwei Viertel
 Kreuzern.

„ Steiermark mit acht Kreuzern.

„ Tirol mit neun Kreuzern.

„ Böhmen mit acht Kreuzern.

„ Mähren mit acht und zwei Viertel Kreu-
 zern.

„ Schlessien mit acht Kreuzern.

„ dem Verwaltungsgebiete der Landesregie-
 rung zu Krakau mit sechs Kreuzern.

In dem Verwaltungsgebiete der Statthalterei
 zu Lemberg, und zwar:

in der Stadt Lemberg mit sechs und drei Vier-
 tel Kreuzern.

für alle übrigen Gemeinden dieses Verwal-
 tungsgebietes mit fünf Kreuzern.

In der Bukowina mit vier und zwei Vier-
 tel Kreuzern.

„ Krain mit sieben Kreuzern.

„ Kärnthén mit sechs und drei Viertel
 Kreuzern.

„ dem Küstenlande mit acht und drei Vier-
 tel Kreuzern.

„ Dalmatien mit fünf und zwei Viertel
 Kreuzern.

„ der Lombardie mit neun Kreuzern.

„ Venedig mit neun und zwei Viertel Kreu-
 zern.

Nr. 74.

Декретъ.а

министерства де интерне. а министр-
 ства де финанцо ми а канцеларией
 централі милитарі а Министерствы
 Императорской дин 12. Априліе 1857,

всѣмъ вѣдомствамъ имперіи, съ исключеніемъ военнаго,

дѣла по реквизиціи вѣдомствъ воен-
 ная же се ва да солдатской канды
 вора Фи на трехері, риченандъ
 дин 1. Маіа нѣтъ на 31. Октомбра
 1857.

Ан вѣдѣніемъ имперіале мѣсячникомъ XVII, Nr.
 75, есѣдатъ на 15. Априліе 1857.

Всѣмъ реквизиціямъ, кате не темель
 §-аи 31 дин нормативомъ дѣла риченандъ
 оцел дин 15. Маіа 1851, (вѣд. имп. N. 124),
 е а се прѣдѣла дин вѣдѣніа етатской (фонды
 милитаре), вѣдѣніа военная де амѣалі кате
 на трехері се ва фи датъ де кѣтъ дѣлѣ
 де кате стѣл фѣчѣоръ де ла ерѣнте ми гра-
 деле де аѣамі катероріа на жоѣ, авандъ
 на вѣдѣне рѣсѣлателе констатирѣоръ че с'аѣ
 фѣкѣстъ на прѣвѣнга прѣвѣстъ кател де нѣтъ
 на рѣчѣнандъ дин 1. Фѣврѣ 1856, нѣтъ на
 канцѣлѣ стѣ Іансаріе 1857, се ва да рѣчѣ-
 тороа реквизиціа вѣдѣніа о зи риченандъ
 дин 1. Маіа нѣтъ на 31. Октомбра 1857:

Ан Авѣтріа де жоѣ зѣче кѣчѣрѣ,
 „ Авѣтріа де еѣѣ шѣсе ми тѣрѣ нѣтѣро
 кѣчѣрѣ,
 на Салѣсѣрѣ шѣнте ми доѣе нѣтѣро кѣчѣ,
 на Слѣрѣа онѣ кѣчѣрѣ,
 на Тѣролѣ поѣе кѣчѣрѣ,
 на Боѣмѣа онѣ кѣчѣрѣ,
 на Моравѣа онѣ ми доѣе нѣтѣро кѣчѣрѣ,
 на Силѣсѣа онѣ кѣчѣрѣ,
 на терѣторіа адмѣнѣстратѣвѣ аѣ гѣбернѣа
 провинѣале дин Краковѣа шѣсе кѣчѣрѣ.
 Ан терѣторіа адмѣнѣстратѣвѣ аѣ гѣбернѣ-
 мѣнтѣа дин Леополѣа ми анѣмо:
 на ѣетѣтѣа Леополѣа шѣсе ми тѣрѣ нѣтѣро
 кѣчѣрѣ,
 на тѣте ѣѣлѣале коммунѣцѣ дин аѣѣѣ
 терѣторіа адмѣнѣстратѣвѣ ѣнѣ кѣ.,
 на Бѣковѣна патѣрѣ ми доѣе нѣтѣро кѣ.,
 на Карнѣолѣа шѣнте кѣ.,
 на Карѣнтѣа шѣсе ми тѣрѣ нѣтѣро кѣ.,
 на Лѣторѣа онѣ ми тѣрѣ нѣтѣро кѣ.,
 на Далмѣцѣа ѣнѣ ми доѣе нѣтѣро кѣ.,
 на Ломбардіа поѣе кѣ.,
 на Венѣцѣа поѣе ми доѣе нѣтѣро кѣ.

A budai helytartósági osztály közigazgatási területén hét krajczárjával.

A pozsonyi helytartósági osztály közigazgatási területén hat és három negyed krajczárjával.

A soproni helytartósági osztály közigazgatási területén hét krajczárjával.

A kassai helytartósági osztály közigazgatási területén hat krajczárjával.

A nagyvárad helytartósági osztály közigazgatási területén hat krajczárjával.

A Szerbvajdaság s a temesi hátságban hat krajczárjával.

Horvát- és Tótországban hat és két negyed krajczárjával.

Erdélyben öt és egy negyed krajczárjával.

Báró **Bach** s. k.
Báró **Bruck** s. k.
Gróf **Grüne** s. k. a. t. n.
vezér-hadsereg.

Im Verwaltungsgebiete der Statthaltereis-Abtheilung in Ofen mit sieben Kreuzern.

„ Verwaltungsgebiete der Statthaltereis-Abtheilung in Preßburg mit sechs und drei Viertel Kreuzern.

„ Verwaltungsgebiete der Statthaltereis-Abtheilung in Oedenburg mit sieben Kreuzern.

„ Verwaltungsgebiete der Statthaltereis-Abtheilung in Kaschau mit sechs Kreuzern.

„ Verwaltungsgebiete der Statthaltereis-Abtheilung in Großwardein mit sechs Kreuzern.

In der serbischen Wojwodschafft und dem Temescher Banate mit sechs Kreuzern.

„ Kroatien und Slavonien mit sechs und zwei Viertel Kreuzern.

„ Siebenbürgen mit fünf und Ein Viertel Kreuzern.

Freiherr von **Bach** m. p.
Freiher von **Bruck** m. p.
Graf **Grüne** m. p., F. M. L.,
General-Adjutant.

„ An teritorijal administrativ al deszkrucimantjal gubernimantale din Buda sente kr.,

„ An teritorijal administrativ al deszkrucimantjal gubernimantale din Posonia mece si trei partare kr.,

„ An teritorijal administrativ al deszkrucimantjal gubernimantale din Oedenburg sente kr.,

„ An teritorijal administrativ al deszkrucimantjal gubernimantale din Kasovia mece krucerii,

„ An teritorijal administrativ al deszkrucimantjal gubernimantale din Oradia mare mece kr.

„ An Voivodatjal serbick si Banatjal timisian s mece kr.

„ An Kroatia si Sklavonia mece si dose partare kr.

„ An Ardeal s cinchi si un partare kr.

Баронял de **Bax** m. n.
Баронял de **Брук** m. n.
Комителе **Грüne** m. n. M. L.,
-assistante general.